

На основание чл. 98, т. 4 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за марките и географските означения, приет от 44-то Народно събрание на 28 ноември 2019 г.
Издаден в София на 5 декември 2019 г.

Президент на Републиката: **Румен Радев**
Подпечатан с държавния печат.
Министър на правосъдието: **Данаил Кирилов**

ЗАКОН
за марките и географските означения

Глава първа

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Предмет

Чл. 1. Този закон урежда условията и реда за регистрация на марките и географските означения, правата, произтичащи от нея, както и защитата на тези права.

Приложно поле

Чл. 2. (1) Разпоредбите на този закон се прилагат по отношение на български физически и юридически лица, както и по отношение на чуждестранни физически и юридически лица от държави, които участват в международни договори, по които Република България е страна.

(2) По отношение на чуждестранни физически и юридически лица от други държави този закон се прилага при условията на взаимност, която се преценява от Патентното ведомство.

Представителство

Чл. 3. (1) Всяко лице, което съгласно този закон има право да извършва действия пред Патентното ведомство, може да направи това лично или чрез представител по индустриална собственост.

(2) Лицата по ал. 1, които нямат постоянен адрес или седалище в Република България, извършват действия пред Патентното ведомство чрез представител по индустриална собственост.

Такси

Чл. 4. (1) Патентното ведомство събира такси за заявяване и експертиза, издаване на свидетелство за регистрация, приоритет, опозиция, вписване на ползвател, подновяване на регистрацията, вписвания, поправка на явна фактическа грешка, обжалване, заличаване, отмяна, продължаване на срокове, възстановяване на срокове, подаване на заявка за международна регистрация и териториално разширение, заместване на национална с международна регистрация, информация, справки и извлечения от държавните регистри в размери, определени с тарифа, одобрена от Министерския съвет.

(2) Таксите по ал. 1 се дължат за всяка отделна марка или географско означение, както и за всяко отделно действие, подлежащо на вписване.

Държавен регистър на марките

Чл. 5. (1) Държавният регистър на марките се води и поддържа от Патентното ведомство.

(2) В Държавния регистър на марките се съдържат следните данни за заявки и регистрации на марки:

1. номер и дата на подаване на заявката за регистрация на марка;
2. данни, че заявката е резултат от преобразуване на заявка/марка на Европейския съюз – номер и дата на подаване на преоб разуваната заявка/марка, както и данни за приоритета, ако се претендира такъв;
3. данни, че заявката е резултат от транс формиране на международна регистрация на марка – номер и дата на регистрация на трансформираната международна регистрация, както и данни за приоритета, ако се претендира такъв;
4. вид и тип на марката;
5. представяне на марката;
6. описание на марката;
7. данни за претендиран приоритет – номер, дата и страна на първоначалната заявка, както и данни за изложбен приоритет, ако се претендира такъв;
8. данни за претендирано старшинство;
9. списък на стоките и/или услугите, за които марката е заявена или регистрирана, и номерът на класа съгласно Ницката спогодба относно Международната класификационна стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 г. с нейните изменения и допълнения (ратифицирана със закон – ДВ, бр. 6 от 2001 г.) (ДВ, бр. 64 от 2001 г.), наричана по-нататък „МКСУ“;
10. ограничаване на списъка на стоките и/или услугите;
11. данни за оттегляне на заявката, за прекратяване на производството по заявката или за отказ съгласно чл. 47, ал. 3;
12. данни за разделяне на заявката;
13. номер на Официалния бюлетин на Патентното ведомство и дата на публикация на заявката;
14. регистров номер и дата на регистрацията;
15. данни, че марката е регистрирана в резултат на доказана придобита отличителност за част или за всички стоки или услуги от МКСУ, за които е била заявена;
16. номер на Официалния бюлетин на Патентното ведомство и дата на публикация на регистрацията;
17. срок на действие на регистрацията;
18. незащитими елементи;
19. защитени цветове;
20. име и адрес на заявителя, съответно на притежателя, на марката;
21. име и адрес на представителя по индустриална собственост, когато е упълномощен такъв;
22. дата и номер на международната регистрация на национална марка;
23. подновяване на регистрацията на марка;
24. прекратяване действието на регистрацията на марка;
25. данни за подадена опозиция – дата на подаване, име и адрес на лицето, подало опозицията, решение по опозицията;
26. данни за образувани производства за отмяна или заличаване на регистрацията на марката – датата на подаване, искател, решение;
27. отмяна на регистрацията на марка и датата, от която поражда действие;
28. заличаване на регистрацията на марка;
29. правила за използване на колективна или сертификатна марка, както и настъпилите в тях промени;
30. данни за заместване на регистрацията на марка с международна регистрация;
31. други данни – промяна на името и/или адреса на заявителя, съответно на притежателя на марката, прехвърляне, лицензионен договор, обезпечение, принудително изпълнение, особен залог, несъстоятелност;
32. актуален статус на марката.

Държавен регистър на географските означения

Чл. 6. (1) Държавният регистър на географските означения се води и поддържа от Патентното ведомство.

(2) В Държавния регистър на географските означения се съдържат следните данни за заявки и регистрации на географски означения:

1. географското означение и указание за вида му – наименование за произход или географско указание;
2. номер на заявката и дата на подаване;
3. регистров номер и дата на регистрацията;
4. номер на класа и списък на стоки и класове по МКСУ;
5. име и адрес на заявителя, съответно на вписания ползвател/ползватели;
6. име и адрес на представителя по индустриална собственост, когато е упълномощен такъв;
7. описание на границите на географското място, на установените качества или на особености на стоката и връзката им с географската среда или с географския произход;
8. номер на Официалния бюлетин на Патентното ведомство и дата на публикация на регистрацията;
9. дата и номер на международната регистрация на българско наименование за произход;
10. прекратяване на правната закрила;
11. данни за образувано производство за заличаване регистрацията на географското означение – дата на подаване, искател;
12. заличаване на регистрацията на географско означение;

13. отмяна на вписването на ползвател и датата, от която поражда действие;
14. други данни – промяна на име и/или адрес на заявителя, съответно на вписания ползвател/ползвателите;
15. актуален статус на регистрацията.

Достъп до държавните регистри

Чл. 7. (1) Държавните регистри по чл. 5 и 6 са електронни и публични. Те се публикуват на интернет страницата на Патентното ведомство.

(2) Патентното ведомство събира, организира, оповестява публично и съхранява данните, подлежащи на вписване, включително всички лични данни, необходими за целите на поддържане на регистрите и изпълнение на дейностите си по този закон при спазване изискванията за защита на личните данни.

(3) Всяко лице може да иска справка или извлечение от съдържанието на регистрите.

Досие

Чл. 8. (1) Патентното ведомство поддържа за всяка марка досие на хартиен и електронен носител, което съдържа цялата документация по регистрацията и последващите вписвания. В случаите по чл. 107 – 110 досието съдържа цялата документация във връзка с действията, предвидени в този закон.

(2) Право на достъп до досието на марката имат заявителят, притежателят, представителят им по индустриална собственост, юристконсулт от администрацията на заявителя или притежателя, както и адвокат, писмено упълномощен от заявителя или притежателя. Достъп до досието има и всяко лице, което е изрично упълномощено за това с нотариално заверено пълномощно от заявителя или притежателя.

(3) Право на достъп до административната преписка по образувано производство по опозиция или по спорове имат страните, участващи в тях, представителите им по индустриална собственост, юристконсулт от администрацията на заявителя, притежателя, опонента или искателя, адвокат, писмено упълномощен от заявителя, от притежателя, от опонента или от искателя, както и всяко лице, което е изрично упълномощено за това с нотариално заверено пълномощно от заявителя, от притежателя, от опонента или от искателя.

(4) Всяко лице има право на информация за данните, съдържащи се в досието на марката, които подлежат на вписване.

(5) Патентното ведомство поддържа за всяко географско означение досие на хартиен и електронен носител, което съдържа цялата документация по регистрацията.

(6) Информацията за всеки заявител, съответно вписан ползвател, представлява обособена част от досието по ал. 5.

(7) Всеки заявител или вписан ползвател, представителят им по индустриална собственост, юристконсулт от администрацията на заявителя или на вписания ползвател, адвокат, писмено упълномощен от заявителя или от вписания ползвател, както и всяко лице, което е изрично упълномощено за това с нотариално заверено пълномощно от заявителя или от вписания ползвател, има право на достъп до съответната част от досието, която се поддържа за тях съгласно ал. 6.

(8) Всяко лице има право на достъп до частта от досието за заявеното или регистрираното географско означение, която съдържа данните по чл. 6, ал. 2.

(9) Трети лица, по отношение на които са вписани допустими от закона обстоятелства, имат право на достъп само до документацията, въз основа на която е извършено вписването.

(10) Правото на достъп до досие включва правото на оправомощените по този закон лица да се запознаят и да получат копия от всички материали и документи, които се съхраняват в съответното досие, с изключение на вътрешноведомствените документи.

(11) Редът за предоставяне на достъп до досиетата и за получаване на справки или извлечения от регистрите се определя с инструкция на председателя на Патентното ведомство.

Глава втора

МАРКИ

Раздел I

Регистрация

Определение

Чл. 9. (1) Марката е знак, който е способен да отличава стоките или услугите на едно лице от тези на други лица и може да бъде представен в Държавния регистър на марките по начин, който позволява ясно и точно да се определи предметът на закрилата, предоставена с регистрацията. Такива знаци могат да бъдат например: думи, включително имена на лица, букви, цифри, рисунки, фигури, формата на стоката или на нейната опаковка, цветове, звуци или всякакви комбинации от такива знаци.

(2) Марка е търговска марка, колективна марка и сертификатна марка.

Придобиване на право върху марка

Чл. 10. (1) Правото върху марка се придобива чрез регистрация, считано от датата на подаване на заявката.

(2) Правото на регистрация принадлежи на първия заявител.

(3) Правото върху марка е изключително право.

(4) Изключителното право може да бъде противопоставено на трети добросъвестни лица от датата на публикация на регистрацията в Официалния бюлетин на Патентното ведомство.

(5) Заявителят има право да получи справедливо обезщетение от всяко лице, което без негово разрешение е извършило някое от действията по чл. 13, ал. 1 – 3 след публикацията на заявката за регистрация на марка, при условие че след публикацията на регистрацията тези действия биха били забранени.

(6) В случаите по ал. 5 до публикацията на регистрацията сезираният съд не се произнася по същество.

Абсолютни основания за отказ на регистрация

Чл. 11. (1) Не се регистрира:

1. знак, който не е марка по смисъла на чл. 9, ал. 1;
 2. марка, която няма отличителен характер;
 3. марка, която се състои изключително от знаци или означения, станали обичайни в говоримия език или в установената търговска практика в Република България по отношение на заявените стоки или услуги;
 4. марка, която се състои изключително от знаци или означения, които указват вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход, времето или метода на производството на стоките, начина на предоставяне на услугите или други характеристики на стоките или услугите;
 5. знак, който се състои изключително от:
 - а) формата на стоката или друга характеристика, която произтича от естеството на самата стока;
 - б) формата на стоката или друга характеристика, която е необходима за постигане на технически резултат;
 - в) формата на стоката или друга характеристика, която придава значителна стойност на стоката;
 6. марка, която противоречи на обществения ред или на добрите нрави;
 7. марка, която може да въведе в заблуждение потребителите относно естеството, качеството, географския произход или други характеристики на стоките или услугите;
 8. марка, която се състои от или включва гербове, знамена или други символи, както и техни имитации, на държави – членки на Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост от 20 март 1883 г. с нейните изменения и допълнения, съгласно Решение на Министерския съвет за присъединяване на Народна република България към Лисабонската редакция на Конвенцията (ратифицирана с Указ № 663 на Президиума на Народното събрание – ДВ, бр. 75 от 1965 г.), наричана по-нататък „Парижката конвенция“, както и гербове, знамена или други символи, съкращения или наименования на международни междуправителствени организации, обявени по чл. 6, трето от Парижката конвенция;
 9. марка, която се състои от или включва знаци, емблеми или гербове, различни от тези, обявени по чл. 6, трето от Парижката конвенция, и представляващи особен обществен интерес;
 10. марка, която се състои от или включва официални знаци и клейма за контрол и гаранция, когато те са предназначени за означаване на идентични или сходни стоки;
 11. марка, която се състои от или включва наименование или изображение на културна ценност или части от културни ценности, определени по реда на Закона за културното наследство;
 12. марка, чиято регистрация е в нарушение на българското законодателство, законодателството на Европейския съюз или международни споразумения, по които Република България или Европейският съюз е страна, предвиждащи правна закрила на географските означения;
 13. марка, чиято регистрация е в нарушение на законодателството на Европейския съюз или международни споразумения, по които Европейският съюз е страна, предвиждащи правна закрила на храни с традиционно специфичен характер;
 14. марка, чиято регистрация е в нарушение на законодателството на Европейския съюз или на международни споразумения, по които Европейският съюз е страна, предвиждащи правна закрила на традиционни наименования за вина;
 15. марка, която се състои от или възпроизвежда в своите съществени елементи наименованието на по-ранен растителен сорт, регистриран съгласно националното законодателство, законодателството на Европейския съюз или международни актове, по които Република България и Европейският съюз са страна, предвиждащи правна закрила на сортовете растения, когато марката и растителният сорт се отнасят до идентични или близко свързани видове.
- (2) Разпоредбите на ал. 1, т. 2, 3 и 4 не се прилагат, когато преди датата на заявяване марката в резултат на употреба е придобила отличителност по отношение на стоките или услугите, за които е заявена.
- (3) Разпоредбите на ал. 1, т. 8, 9, 10 и 11 не се прилагат, когато заявителят представи доказателства за съгласие на съответния компетентен орган.
- (4) Разпоредбата на ал. 1, т. 12 не се прилага, когато заявителят на марка, която съдържа по-рано заявено или регистрирано по реда на този закон географско означение, е вписан ползвател на географското означение.
- (5) Разпоредбите на ал. 1, т. 12, 13 и 14 не се прилагат, когато заявителят ограничи списъка на стоките, за които марката е заявена, до тези, отговарящи на спецификацията на регистрираните съгласно законодателството на Европейския съюз или международни споразумения, по които Европейският съюз е страна, географски

означения, храни с традиционно специфичен характер и традиционни наименования за вина.

Относителни основания за отказ на регистрация

Чл. 12. (1) Когато е подадена опозиция съгласно чл. 52, не се регистрира марка:

1. която е идентична на по-ранна марка и стоките или услугите на заявената и на по-ранната марка са идентични;
2. когато поради нейната идентичност или сходство с по-ранна марка и идентичността или сходството на стоките или услугите на двете марки съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване с по-ранната марка.
- (2) По-ранна марка по смисъла на ал. 1 е:
 1. марка с по-ранна дата на подаване на заявката или с по-ранен приоритет, регистрирана по реда на този закон;
 2. заявена марка с по-ранна дата на подаване или с по-ранен приоритет, ако бъде регистрирана по реда на този закон;
 3. международна регистрация на марка с по-ранна дата на регистрацията, с по-ранен приоритет или с по-ранна дата на териториалното разширение и с признато действие на територията на Република България;
 4. международна регистрация на марка с по-ранна дата на регистрацията, с по-ранен приоритет или с по-ранна дата на териториалното разширение, ако действието ѝ бъде признато на територията на Република България;
 5. международна регистрация на марка с по-ранна дата на регистрацията, с по-ранен приоритет или с по-ранна дата на териториалното разширение и с признато действие на територията на Европейския съюз;
 6. международна регистрация на марка с по-ранна дата на регистрацията, с по-ранен приоритет или с по-ранна дата на териториалното разширение, ако действието ѝ бъде признато на територията на Европейския съюз;
 7. марка на Европейския съюз с по-ранна дата на подаване на заявката или с по-ранен приоритет, или със старшинство за територията на Република България по отношение на марки по т. 1 и 3, което е признато и уредено съгласно правилата на Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2017 г. относно марката на Европейския съюз (ОВ, L 154/1 от 16 юни 2017 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) 2017/1001“;
 8. заявена марка на Европейския съюз с по-ранна дата на подаване на заявката или с по-ранен приоритет, или със старшинство за територията на Република България по отношение на марки по т. 1 и 3, което е признато и уредено съгласно правилата на Регламент (ЕС) 2017/1001, ако бъде регистрирана по реда на този регламент;
 9. марка, която е общоизвестна на територията на Република България към датата на подаване на заявката за марка, съответно към датата на приоритета.
- (3) Не се регистрира марка, която е идентична или сходна на по-ранна марка и е предназначена за стоки или услуги, независимо дали са идентични, сходни или не на тези, за които по-ранната марка е регистрирана, когато по-ранната марка се ползва с известност на територията на Република България, или в случаите на марка на Европейския съюз – на територията на Европейския съюз, и използването без основание на заявената марка би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или от известността на по-ранната марка или би ги увредило.
- (4) При опозиция, подадена от действителния притежател на нерегистрирана марка, която се използва в търговската дейност на територията на Република България, не се регистрира марка, когато тя е идентична или сходна на нерегистрираната марка и е предназначена за стоки или услуги, които са идентични или сходни на тези, за които нерегистрираната марка се използва, и във връзка с които за нея е подадена заявка за регистрация, при условие че нерегистрираната марка е действително използвана преди датата на подаване на заявката за регистрация или датата на приоритета на по-късната марка и това използване продължава до подаването на опозицията.
- (5) При опозиция, подадена от действителния притежател на марка, не се регистрира марка, когато заявителят е действал недобросъвестно при подаване на заявката, което е установено с влязло в сила съдебно решение.
- (6) При опозиция, подадена от действителния притежател на марка, не се регистрира марка, когато е заявена от името на агент или представител на действителния притежател без негово съгласие.
- (7) При опозиция, подадена от търговец, не се регистрира марка, състояща се от или съдържаща фирмата му, която е използвана в Република България преди датата на подаване на заявката за регистрация във връзка с идентични или сходни стоки или услуги.
- (8) При опозиция, подадена от оправомощено съгласно съответното законодателство лице, не се регистрира марка, когато използването ѝ може да бъде забранено на основание на по-ранно регистрирано географско означение.
- (9) В случаите по ал. 6 регистрацията не се отказва, когато:
 1. агентът или представителят обоснове своите действия, или
 2. заявката се прехвърли на действителния притежател по негово искане.
- (10) Когато опозицията е подадена на основание на по-ранна общоизвестна марка или марка, ползваща се с известност, при определяне на известността на по-ранната марка се вземат предвид следните обстоятелства:
 1. степен на известност или признание на марката в съответната част от обществото, която обхваща действителните или потенциалните потребители на стоката или услугата, лицата, заети в съответната разпространителска мрежа, и деловите кръгове, ангажирани с дадените стоки или услуги;
 2. продължителност, степен и географска област на използване на марката;
 3. продължителност, степен и географска област на публично представяне на марката, в това число рекламиране, разгласяване или излагане на панаири и/или изложби на стоките или услугите, за които се използва марката;
 4. данни за успешно прилагане на правото върху марката, ако тя е регистрирана;
 5. стойност на марката;
 6. други обстоятелства.
- (11) Определянето на марка като общоизвестна или ползваща се с известност се извършва от Софийския градски съд по общия искров ред или от Патентното ведомство в рамките на съответното административно производство.

Раздел II

Правни последици от регистрацията

Съдържание на изключителното право върху марка

Чл. 13. (1) Правото върху марка включва правото на притежателя ѝ да я използва, да се разпоредява с нея и да забрани на трети лица без негово съгласие да използват в търговската дейност всеки знак за стоки и/или услуги, който е:

1. идентичен на марката и е използван за стоки или услуги, идентични на тези, за които марката е регистрирана;
2. идентичен или сходен на марката и е използван за стоки или услуги, идентични или сходни на тези, за които марката е регистрирана, ако съществува вероятност за объркване на потребителите, която включва възможност за свързване на знака с марката;
3. идентичен или сходен на марката, независимо дали е използван за стоки или услуги, които са идентични, сходни или не на тези, за които марката е регистрирана, ако марката се ползва с известност на територията на Република България и използването без основание на знака би довело до несправедливо облагодетелстване от отличителния характер или известността на марката или би ги увредило.
- (2) Използване в търговската дейност по смисъла на ал. 1 е:
 1. поставянето на знака върху стоките или върху техните опаковки;
 2. предлагането на стоките с този знак за продажба или пускането им на пазара, съхраняването или държането им с тези цели, както и предлагането или предоставянето на услуги с този знак;
 3. вносът или износът на стоките с този знак;
 4. използването на знака като търговско или фирмено наименование или като част от търговско или фирмено наименование;
 5. използването на знака в търговски книжа и в реклами;
 6. използването на знака в сравнителна реклама по начин, който е в нарушение на чл. 34 от Закона за защита на конкуренцията.
- (3) Притежателят на марка може да забрани производството на нарушение на марката, започнато в съответствие с Регламент (ЕС) № 608/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно защитата на правата върху интелектуалната собственост, осъществявана от митническите органи, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета (ОВ, L 181/15 от 29 юни 2013 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 608/2013“, деклараторът или държателят на стоките представи доказателства, че притежателят на регистрираната марка няма право да забрани пускането на стоките на пазара в държавата на крайното местоназначение.
- (4) Правото на притежателя по ал. 3 се прекратява, ако по време на производството по установяване на нарушение на марката, започнато в съответствие с Регламент (ЕС) № 608/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно защитата на правата върху интелектуалната собственост, осъществявана от митническите органи, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета (ОВ, L 181/15 от 29 юни 2013 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 608/2013“, деклараторът или държателят на стоките представи доказателства, че притежателят на регистрираната марка няма право да забрани пускането на стоките на пазара в държавата на крайното местоназначение.
- (5) Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат, при условие че не се засягат права, придобити преди датата на подаване на заявката, съответно преди датата на приоритета на регистрираната марка.

Право на забрана на подготвителни действия

Чл. 14. Когато има вероятност опаковки, етикети, маркировки, елементи или устройства за защита или автентичност, или всякакви други средства и материали, върху които може да бъде поставяна марката, да се използват за стоки или услуги в търговската дейност по смисъла на чл. 13, ал. 2, притежателят ѝ има право да забрани:

1. поставянето на знак, идентичен или сходен на марката, върху опаковки, етикети, маркировки, елементи или устройства за защита или автентичност, или всякакви други средства и материали, върху които може да бъде поставяна марката;
2. предлагането за продажба, пускането на пазара, съхраняването с тези цели, вноса или износа на опаковки, етикети, маркировки, елементи или устройства за защита или автентичност, или всякакви други средства и материали, върху които е поставена марката.

Забрана за използване на марка, регистрирана на името на агент или представител

Чл. 15. Действителният притежател на марка има право да се противопостави на използването ѝ, когато тя е била регистрирана на името на агента или представителя му без негово съгласие. В случай че агентът или представителят обоснове своите действия, противопоставянето се счита за неоснователно.

Ограничаване на правото върху марка

Чл. 16. Притежателят на правото върху марка не може да забрани на трето лице да използва в търговската дейност, при условие че използването не противоречи на добросъвестната търговска практика:

1. своето име или адрес, когато третото лице е физическо лице;
2. знаци или означения, които са лишени от отличителен характер или които се отнасят до вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход, времето на производство на стоките или на предоставянето на услугите или други характеристики на стоките или услугите;
3. марката с цел идентифициране или посочване на стоки или услуги като такива на нейния притежател, когато използването на марката е необходимо, за да се посочи предназначението на стоката или услугата и по-специално като принадлежности или резервни части.

Изчерпване на правото върху марка

Чл. 17. (1) Притежателят на правото върху марка не може да забрани използването ѝ за стоки, които са пуснати на пазара на територията на държавите – членки на Европейския съюз, с тази марка от него или с негово съгласие.

(2) Разпоредбата на ал. 1 не се прилага, когато съществуват основателни причини притежателят да се противопостави на следващи продажби, особено когато състоянието на стоките е променено или влошено, след като са пуснати на пазара.

Съвместно притежание на правото върху марка

Чл. 18. (1) Правото върху марка може да е притежание на две или повече лица.

(2) Всеки съпритежател може да я използва без съгласието на останалите и без да се отчита за това, освен ако между тях е уговорено друго в писмена форма.

Посочване на регистрацията

Чл. 19. При използването на марката притежателят може да посочва регистрацията ѝ, като в близост до нея поставя латинската буква R, заградена в кръг.

Включване на марка в справочни материали

Чл. 20. Когато включването на марка в речници, енциклопедии или други справочни материали създава впечатлението, че марката представлява родовото наименование на стоките или услугите, за които е регистрирана, издателят при искане на притежателя ѝ е длъжен при електронни публикации веднага, а при печатни материали – най-късно в следващото издание на съответния материал, да посочи, че това е регистрирана марка.

Задължение за използване на марката

Чл. 21. (1) Когато в срок 5 години от датата на регистрацията притежателят не е започнал реално да използва марката на територията на Република България във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана, или използването е било преустановено за непрекъснат период от 5 години, регистрацията може да бъде отменена, ако не съществува основателна причина за неизползването.

(2) За международните регистрации на марки началото на срока по ал. 1 започва от датата на публикацията на международната регистрация съгласно чл. 83, ал. 2.

(3) За реално използване по смисъла на ал. 1 се счита и:

1. използването на марката от притежателя ѝ във вид, който не се различава съществено от вида, в който е била регистрирана, независимо дали видът, в който се използва, е регистриран като друга марка на същия притежател;

2. поставянето на марката върху стоките или върху тяхната опаковка в Република България, независимо от това че са предназначени само за износ.

(4) Използването на марката със съгласието на притежателя се счита за използване от самия него.

(5) При преценката на реалното използване се вземат предвид мястото, продължителността, обемът и естеството на употреба на марката за стоките или услугите, за които е регистрирана.

Срок на действие на регистрацията

Чл. 22. (1) Срокът на действие на регистрацията е 10 години от датата на подаване на заявката.

(2) Регистрацията може да бъде подновявана неограничено за следващи периоди от 10 години по реда на чл. 65.

Раздел III

Марката като обект на собственост

Прехвърляне на правото върху марка

Чл. 23. (1) Правото върху марка може да се прехвърля независимо от прехвърлянето на търговското предприятие за всички или за част от стоките или услугите, за които е регистрирана.

(2) При съвместно притежание правото върху марка се прехвърля с писмено съгласие на всички съпритежатели, освен ако между тях в писмена форма е уговорено друго.

(3) Прехвърлянето се вписва в Държавния регистър на марките по искане на една от страните, към което се прилагат доказателства за прехвърлянето и за платена държавна такса.

(4) Договор за прехвърлянето не се прилага, когато искането за вписване на прехвърлянето е подписано и от двете страни с изрично посочване на имената и качеството на лицата, които го подписват.

(5) Прехвърлянето има действие по отношение на трети лица от датата на вписването му в Държавния регистър на марките.

Лицензионен договор

Чл. 24. (1) Притежателят на право върху марка може да разреши използването ѝ за всички или за част от стоките или услугите, за които е регистрирана, за част или за цялата територия на Република България с лицензионен договор в писмена форма.

(2) Разрешение за използване на марката, която е съвместно притежание, се дава с писменото съгласие на всички съпритежатели, освен ако между тях в писмена форма е уговорено друго.

(3) Лицензията може да бъде изключителна или неизключителна. Когато не е уговорено друго, лицензията се счита за неизключителна.

(4) Лицензодателят на изключителна лицензия няма право да предоставя лицензии със същия предмет на други лица. Той има право да използва марката, ако това е изрично уговорено.

(5) Лицензионният договор се вписва в Държавния регистър на марките по искане на една от страните, към което се прилага извлечение от него, което съдържа идентификационните данни на лицензодателя и лицензополучателя, данни за марката и за вида на лицензията, стоките или услугите, за които се отнася лицензията, срок на договора и е подписано от страните. Лицензионен договор или извлечение от него не се прилага, когато искането е подписано и от двете страни с изрично посочване на имената и качеството на лицата, които го подписват, и съдържа информацията по изречение първо.

(6) Договорът за лицензия има действие по отношение на трети лица от датата на вписването му в Държавния регистър на марките.

(7) Притежателят на марка може да противопостави правата, предоставени от тази марка, срещу лицензополучател, който наруши разпоредба на лицензионния договор по отношение на:

1. срока;
2. вида, в който марката може да се използва съгласно регистрацията;
3. обхвата на стоките или услугите, за които е предоставена лицензията;
4. територията, на която марката може да се използва, или
5. качеството на произведените стоки или на услугите, предоставени от лицензополучателя.

Правото върху марката като обект на обезпечение

Чл. 25. (1) Правото върху марка може да бъде обект на обезпечение по предявен или бъдещ иск. Съдът по искане на заинтересованата страна, без да уведоми ответната страна, допуска някои от следните обезпечителни мерки:

1. забрана за използване на марката от притежателя или от лицензополучателя;
 2. забрана за разпореджане с правото върху марката от притежателя или от лицензополучателя на изключителна лицензия;
 3. забрана за разпореджане с правото върху заявката за регистрация на марка от заявителя.
- (2) Налагането на обезпечителна мярка по ал. 1 се извършва незабавно от съдебния изпълнител въз основа на обезпечителната заповед на съда.
- (3) Съдебният изпълнител налага обезпечителна мярка по ал. 1 чрез изпращане на съобщение за налагането ѝ до притежателя на марката.

(4) Допуснатото от съда обезпечение се вписва в Държавния регистър на марките по искане на съдебния изпълнител. Искането трябва да съдържа данни за заявителя или притежателя на марката и за лицето, в чиято полза е допуснато обезпечението, данни за марката и за обезпечителната мярка. Към искането се прилага документ, с който е допуснато обезпечението.

(5) По отношение на заявителя, съответно на притежателя, на марката или на лицензополучателя на изключителна лицензия обезпечението по ал. 1 – 4 има действие от датата на получаване на съобщението за налагане на обезпечителната мярка, а по отношение на третите лица – от датата на вписване на обезпечението в Държавния регистър на марките.

(6) Правото върху марка може да бъде обект на обезпечение и по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Правото върху марка като обект на принудително изпълнение

Чл. 26. (1) Правото върху марка може да бъде обект на принудително изпълнение по образувано изпълнително производство. Органът по принудително изпълнение по искане на заинтересованата страна, без да уведоми ответната страна, налага запор, изразяващ се във:

1. забрана за използване на марката от притежателя или от лицензополучателя;
2. забрана за разпореждане с правото върху марката от притежателя или от лицензополучателя на изключителна лицензия;
3. забрана за разпореждане с правото върху заявката за регистрация на марка от заявителя.

(2) Наложеният запор се вписва в Държавния регистър на марките по искане на органа по принудително изпълнение или вискателя. Искането трябва да съдържа данни за заявителя, съответно за притежателя, на марката, както и данни за марката. Към искането се прилага документът, с който е наложен запорът.

(3) По отношение на заявителя, съответно на притежателя, на марката или на лицензополучателя на изключителна лицензия запорът има действие от датата на получаване на съобщението за налагането му, а по отношение на третите лица – от датата на вписване на запора в Държавния регистър на марките.

Правото върху марката като обект на особен залог

Чл. 27. (1) Правото върху марката може да бъде обект на особен залог.

(2) За вписването и заличаването на особения залог в Държавния регистър на марките се прилага съответно Законът за особенияте залози.

(3) Залогът има действие по отношение на трети лица от датата на вписването в Държавния регистър на марките.

Включване на правото върху марката в масата на несъстоятелността

Чл. 28. (1) Правото върху марката се включва в масата на несъстоятелността при образувано производство по несъстоятелност на нейния притежател.

(2) Когато марката е включена в масата на несъстоятелността, този факт се вписва в Държавния регистър на марките по искане на една от страните по делото.

Заявката като обект на собственост

Чл. 29. Разпоредбите на чл. 23 – 28 се прилагат и относно заявките за регистрация на марки.

Отмяна или промяна във вписването

Чл. 30. В Държавния регистър на марките се вписва отмяна или промяна по вписано обстоятелство по чл. 24 – 29 по искане на лице с правен интерес, към което се прилага доказателства, че вписаното обстоятелство е прекратило действието си или по него са настъпили промени.

Производство по разглеждане на искания за вписване

Чл. 31. (1) За всяко подадено по този раздел искане се проверява дали е платена държавна такса, освен в случаите, в които органът по принудително изпълнение е освободен от заплащането ѝ, и дали са представени доказателства за настъпване на заявените обстоятелства.

(2) Когато в хода на разглеждане на искането се констатира нередовности, на лицето, подало искането, се изпраща уведомление, с което му се предоставя 7-дневен срок за отстраняването им. Ако нередовностите не бъдат отстранени в срок, производството по разглеждане на искането се прекратява.

(3) Решенията по исканията за вписване се вземат от председателя на Патентното ведомство или от оправомощен от него заместник-председател.

(4) За вписаните обстоятелства се уведомява лицето, подало искането.

Раздел IV

Прекратяване действието на регистрацията, отмяна и заличаване на регистрацията

Прекратяване действието на регистрацията

Чл. 32. (1) Действието на регистрацията се прекратява със:

1. изтичането на срока по чл. 22;
 2. отказ на притежателя;
 3. прекратяване на юридическото лице – притежател без правоприемство.
- (2) Прекратяването по ал. 1, т. 3 се извършва служебно или по искане на всяко лице, придружено с доказателства.
- (3) С прекратяване на действието на регистрацията се погасява правото върху марката.

Прекратяване на регистрацията на марки, в които се съдържа регистрирано географско означение

Чл. 33. Действието на регистрацията на марки, в които се съдържа регистрирано географско означение, се прекратява, когато се отмени вписването като ползвател на географското означение на притежателя на марката.

Отказ от право

Чл. 34. (1) Притежателят може да се откаже от правото си върху марка за всички или за част от стоките или услугите, за които тя е регистрирана, с писмена декларация до Патентното ведомство.

(2) Отказът има действие от вписването му в Държавния регистър на марките.

(3) Когато отказът от право върху марка се предхожда от искане за отмяна или заличаване на регистрацията ѝ, той се разглежда след влизането в сила на решението по искането, освен ако лицето, подало искането за отмяна или заличаване, не представи писмено съгласие за вписване на отказа.

(4) Когато има вписан лицензионен договор, отказът от право се вписва, след като притежателят представи доказателство, че е уведомил лицензополучателя за намерението си да се откаже от правото върху марката. Вписването се извършва след изтичането на едномесечен срок от представяне на доказателството.

(5) Отказът на един или няколко от съпритежателите на правото върху марка не води до прекратяване действието на регистрацията по отношение на останалите съпритежатели.

Отмяна на регистрацията

Чл. 35. (1) Регистрацията на марка се отменя по искане на всяко лице, когато:

1. марката не е била използвана съгласно чл. 21;
2. в резултат на действието или бездействието на притежателя марката е станала обичайно означение за стоката или услугата, за която е регистрирана;
3. използването на марката от притежателя или от друго лице с негово съгласие за стоките или услугите, за които е регистрирана, е по начин, който въвежда в заблуждение потребителите относно естеството, качеството, географския произход или други характеристики на стоките или услугите.

(2) Разпоредбата на ал. 1, т. 1 не се прилага, ако притежателят е започнал или е възобновил реалното ѝ използване в периода между изтичането на 5-годишния срок и подаването на искането за отмяна. Започването или възобновяването на използването в тримесечен срок преди подаването на искането за отмяна не се взема предвид, ако подготовката за това използване или възобновяване е извършена, след като притежателят е узнал, че може да бъде подадено такова искане.

(3) Когато искането за отмяна се отнася за част от стоките или услугите, регистрацията се отменя само за тези стоки или услуги.

(4) Когато са налице основания за отмяна само за част от стоките или услугите, регистрацията се отменя само за тези стоки или услуги.

Заличаване на регистрацията

Чл. 36. (1) Регистрацията на марка се заличава, когато е извършена в нарушение на изискванията по чл. 2 и 11.

(2) Когато марката е регистрирана в нарушение на:

1. член 11, ал. 1, т. 2, 3 или 4, регистрацията не се заличава, ако притежателят докаже, че преди датата на подаване на искането за заличаване в резултат на използване на марката е придобила отличителност за стоките или услугите, за които е регистрирана;

2. член 11, ал. 1, т. 12, регистрацията не се заличава, ако притежателят е вписан ползвател на съдържащото се в нея по-рано регистрирано по реда на този закон географско означение;

3. член 11, ал. 1, т. 12, 13 и 14, регистрацията не се заличава, ако притежателят ограничи списъка на стоките, за които марката е регистрирана, до тези, отговарящи на спецификацията на регистрираните съгласно законодателството на Европейския съюз или международни спазвания, по които Европейският съюз е страна, географски означения, храни с традиционно специфичен характер и традиционни наименования за вина.

(3) Регистрацията на марка се заличава и когато:

1. марката е регистрирана в нарушение на чл. 12;
2. използването на марката може да бъде забранено на основание на по-ранно право на трето лице, което право се ползва от закрила по друг закон, и по-специално:
 - а) право на име и портрет;
 - б) авторско право;
 - в) право на селекционер върху наименование на сорт или порода;
 - г) право на индустриална собственост.

(4) Исканията по ал. 1 може да се подадат от всяко лице.

(5) Исканията по ал. 3 може да се подадат от следните лица:

1. по т. 1 – от лицата по чл. 52, ал. 1, които не са упражнили правото си да подадат опозиция или опозицията им е отхвърлена като недопустима;
2. по т. 2 – от притежателя на по-ранното право.
- (6) Регистрацията на марка може да се заличи и служебно от Патентното ведомство, когато е регистрирана в нарушение на чл. 11. Редът за образуване, провеждане и приключване на производството за служебно заличаване на регистрацията на марка се определя с наредбата по чл. 69, ал. 4.

(7) Когато искането е по ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 12, ал. 4, действителното използване на нерегистрираната марка преди датата на подаване на заявката за регистрация или датата на приоритета на по-късната марка трябва да е продължило до подаването на искането.

(8) В случаите по ал. 3, т. 1, когато това е приложимо, регистрацията не се заличава, ако по-ранната марка не е била реално използвана.

(9) В случаите по ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 12, ал. 1, т. 2, ал. 3, 4 и 7 и чл. 36, ал. 3, т. 2 регистрацията не се заличава, ако в производството по заличаване се представи съгласие на лицето с по-ранната марка, съответно с по-ранното право.

(10) В случаите по ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 12, ал. 6 регистрацията не се заличава, когато:

1. агентът или представителят обоснове своите действия, или
2. заявката се прехвърли на действителния притежател по негово искане.

(11) Когато основанията за заличаване са отнасят за част от стоките или услугите, регистрацията се заличава само за тези стоки или услуги.

Ограничения на правото на притежателя

Чл. 37. (1) Когато притежателят на право върху по-ранна марка по смисъла на чл. 12, ал. 2 в продължение на 5 последователни години е търпял използването на по-късна марка, като е знаел за това използване, той няма право да поиска заличаване на регистрацията или да се противопостави на използването на по-късната марка на основание на по-ранната си марка по отношение на стоките или услугите, за които по-късната марка е използвана, освен когато заявката за регистрация на по-късната марка е подадена недобросъвестно.

(2) Разпоредбата на ал. 1 се прилага и по отношение на притежателя на право върху по-ранна марка съгласно чл. 12, ал. 3 и 4 или на по-ранно право съгласно чл. 12, ал. 7 и чл. 36, ал. 3, т. 2.

(3) Притежателят на по-ранна марка няма право да се противопостави на използването на по-късна марка, ако към датата на заявяване или датата на приоритета на по-късната марка регистрацията ѝ няма да бъде заличена, тъй като:

1. регистрацията на по-ранната марка подлежи на заличаване на основание чл. 11, ал. 1, т. 2, 3 и 4, поради недоказана в резултат на използване придобита отличителност за стоките или услугите, за които е регистрирана;

2. по-ранната марка още не е придобила отличителност до степен да оправдае съществуването на вероятност за объркване на потребителите по смисъла на чл. 12, ал. 1, т. 2;

3. по-ранната марка не се ползва с известност по смисъла на чл. 12, ал. 3;

4. не е доказано реално използване на по-ранната марка.

(4) Притежателят на по-ранна марка няма право да се противопостави на използването на по-късна марка на Европейския съюз, ако по-късната марка не би била обявена за недействителна съгласно чл. 60, параграф 1, 3 или 4, чл. 61, параграф 1 или 2 или чл. 64, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001.

(5) В случаите по ал. 1 – 4 притежателят на правото върху по-късната марка няма право да се противопостави на използването на по-ранната марка, въпреки че нейният притежател не може да се позове на правата си да поиска заличаване на по-късната марка или да се противопостави на използването на по-късната марка.

Правни последици от отмяната и заличаването на регистрацията

Чл. 38. (1) Отмяната на регистрацията на марка по чл. 35 има действие от датата на подаване на искането за отмяна.

(2) По искане на една от страните по спора в решението относно искането за отмяна може да бъде определена по-ранна дата от датата, на която е възникнало едно от основанията за отмяна.

(3) Заличаването на регистрацията на марка има действие от датата на подаване на заявката за регистрация.

(4) Отмяната и заличаването на регистрацията не засягат:

1. влезли в сила решения по искове за нарушение, доколкото са изпълнени преди отмяната или заличаването;

2. лицензионни договори, доколкото са изпълнени преди отмяната или заличаването, освен ако е уговорено друго.

Раздел V

Колективни и сертифициратни марки

Колективни марки

Чл. 39. (1) Колективната марка е марка, посочена като такава при подаване на заявката за регистрация, която е притежание на сдружение на производители, търговци, на лица, извършващи услуги, които са правоспособни съгласно приложимото право, както и на юридически лица – субекти на публичното право, и която е способна да отличава стоките или услугите на членовете на сдружението от стоките или услугите на други лица.

(2) Знаци, указващи географския произход на стоките или услугите, се регистрират като колективни марки, но притежателят им не може да забрани на трети лица да използват в търговската си дейност тези знаци, доколкото това използване е в съответствие с добросъвестната търговска практика и не може да се противопоставя на трето лице, имащо право да използва географско означение.

(3) Сдружението задължително приема правила за използване на колективната марка, които съдържат: данни за лицата, които могат да използват марката; условия за членство в сдружението; условия за използване на марката, санкциите, които се налагат при нарушение на правилата за използване, и основанията, поради които на член на сдружението може да се забрани използването на колективната марка. С правилата за използване се дава право на всяко лице, чиито стоки или услуги са с произход от съответния географски район, да стане член на сдружението, което е притежател на марката, при условие че лицето изпълнява всички останали изисквания, включени в правилата.

(4) Правото върху колективна марка не може да се прехвърля. Лица, които не са членове на сдружението, не могат да получат разрешение за използването ѝ.

(5) Освен на основанията, предвидени в раздели I и IV на тази глава, с изключение на член 11, ал. 1, т. 4, не се регистрира колективна марка или регистрацията ѝ се заличава, когато:

1. не са спазени разпоредбите на ал. 1 и 3;

2. правилата за използване на тази колективна марка противоречат на обществения ред или на добрите нрави;

3. има опасност трети лица да бъдат въведени в заблуждение по отношение на характера или значението на марката, по-специално когато има вероятност марката да бъде възприета като нещо различно от колективна марка.

(6) Разпоредбата на ал. 5 не се прилага, ако правилата по ал. 3 за използване на колективната марка бъдат изменени.

Сертифициратни марки

Чл. 40. (1) Сертифициратната марка е марка, която е посочена като такава при подаване на заявката за регистрация и която е способна да отличава стоките или услугите, по отношение на които притежателят ѝ удостоверява материала, метода на производство на стоките или начина на предоставяне на услугите, качеството, точността или други техни характеристики, с изключение на географския произход, от стоките или услугите, чиито характеристики не са удостоверени по този начин.

(2) Притежателят на марката задължително приема правила за използване на сертифициратна марка, които съдържат: указания за качеството, материала или други характеристики на стоките или услугите; мерките за контрол, които притежателят на сертифициратната марка упражнява, и санкциите, които налага.

(3) Заявка за сертифициратна марка може да подава всяко физическо или юридическо лице, както и субектите на публичното право. Притежателят на сертифициратна марка не може да я използва за означаване на произвежданите от него стоки или услуги.

(4) Освен на основанията, предвидени в раздели I и IV на тази глава, не се регистрира сертифициратна марка или регистрацията ѝ се заличава, когато:

1. не са спазени разпоредбите на ал. 1 и 2;

2. правилата за използване на тази сертифициратна марка противоречат на обществения ред или на добрите нрави;

3. има опасност обществеността да бъде въведена в заблуждение по отношение на характера или значението на марката, по-специално когато има вероятност марката да бъде възприета като нещо различно от сертифициратна марка.

(5) Разпоредбата на ал. 4 не се прилага, ако правилата по ал. 2 за използване на сертифициратната марка бъдат изменени.

(6) Регистрацията на сертифициратна марка може да се отмени, когато притежателят ѝ е използвал марката за означаване на стоки или услуги, произведени или извършени от него.

Специални разпоредби

Чл. 41. (1) Заявителят, съответно притежателят, на колективна или сертифициратна марка представя в Патентното ведомство правилата за използване и всички промени в тях. Тези промени имат действие по отношение на трети лица от вписването им в Държавния регистър на марките.

(2) В случаите на международна регистрация на колективна или сертифициратна марка правилата по ал. 1 се представят в превод.

(3) Регистрацията на колективна или сертифициратна марка може да се отмени освен при условията на чл. 35 и когато притежателят ѝ е разрешил или е търпял използване, което противоречи на правилата за използване.

(4) За използване по смисъла на чл. 21 на колективна и сертифициратна марка се счита използването от което и да е лице, имащо право на това.

(5) Колективна или сертифициратна марка, чието регистрация е отменена или прекратена, представлява пречка за регистрацията на идентична или сходна марка за идентични или сходни стоки или услуги на името на друго лице в тригодишен срок от публикуването на отмяната или прекратяването.

(6) Патентното ведомство осигурява достъп до правилата за използване на колективните и сертифициратните марки чрез Държавния регистър на марките.

Раздел VI

Заявки за регистрация на марки

Заявка

Чл. 42. (1) Заявката за регистрация на марка се подава в Патентното ведомство по пощата, по факс или по електронен път. Когато заявката се подава чрез портала за електронни услуги на Патентното ведомство, идентификация чрез уникален идентификатор на заявителя и на представителя по индустриална собственост, както и електронен подпис не са задължителни.

(2) Заявката трябва да се отнася до една марка, предназначена за стоки и/или услуги от един или повече класове на МКСУ.

(3) Заявката трябва да съдържа:

1. искането за регистрация;

2. името и адреса на заявителя;

3. представяне на марката;
 4. списък на стоките и/или услугите, за които се иска регистрацията;
 5. вид и тип на марката;
 6. данни на представителя, когато е упълномощен;
 7. адрес за кореспонденция;
 8. описание на марката;
 9. данни за разделяне на заявката – номер и дата на подаване на предходната заявка;
 10. данни за претендиран приоритет, ако се претендира такъв;
 11. данни, че заявката е резултат от преобразуване на заявка/марка на Европейския съюз – номер и дата на подаване на пре образуваната заявка/марка, както и данни за приоритета, ако се претендира такъв;
 12. данни, че заявката е резултат от транс формиране на международна регистрация на марка – номер и дата на регистрация на трансформираната международна регистрация, както и данни за приоритета, ако се претендира такъв;
 13. декларация за отказ от изключителното право върху елемент от марката;
 14. опис на приложенията.
- (4) Когато заявката се отнася до колективна или сертификатна марка, освен документите по ал. 3 се прилагат и правилата за използване.
- (5) Начинът на оформяне и редът за подаване и експертиза в Патентното ведомство на заявките за регистрация на марки се определят с наредба, приета от Министерския съвет.
- (6) Към заявката се прилага документ за платени такси, ако плащането е по банков път.
- (7) Документите и данните в заявката се представят на български език.

Описание и класификация на стоките и/или услугите

- Чл. 43.** (1) Стоките и/или услугите, за които се иска регистрация на марка, се класират съгласно МКСУ.
- (2) Стоките и/или услугите се описват по начин, който да позволи достатъчно ясно и точно да се определи обхватът на закрилата. При използването на общи термини се приема, че в тях се включват само стоките и/или услугите, недвусмислено обхванати от буквалното значение на термина.
- (3) Класирането на отделните стоки и/или услуги в един и същ клас на МКСУ не е основание те да бъдат определени като сходни, съответно класирането на отделните стоки и/или услуги в различни класове не е основание те да бъдат определени като несходни.

Дата на подаване

- Чл. 44.** (1) За дата на подаване на заявката се счита датата, на която в Патентното ведомство са получени документите, съдържащи данните и правилата по чл. 42, ал. 3, т. 1 – 4 и ал. 4.
- (2) Когато изискванията на чл. 42, ал. 3, т. 1 – 4 и ал. 4 не са изпълнени, заявката се счита за неподadena и производството по нея се прекратява с решение на държавен експерт по чл. 64, за което се уведомява заявителят.
- (3) Когато документите са представени на друг език, датата на подаване се запазва, ако в едномесечен срок от тази дата те бъдат представени на български език.

Право на приоритет

- Чл. 45.** (1) Право на приоритет на заявителя пред по-късно подадени заявки за идентични или сходни марки, предназначени за идентични или сходни стоки или услуги, се признава от датата на подаване на заявката в Патентното ведомство съгласно чл. 44, ал. 1.
- (2) Право на приоритет на заявителя или негов правопреемник се признава от датата на предходна заявка, при условие че:
1. предходната заявка е била редовно подадена в държава – членка на Парижката конвенция или на Световната търговска организация;
 2. предходната заявка е първа заявка по смисъла на чл. 4 от Парижката конвенция и е за същата марка и за същите стоки или услуги;
 3. заявката е подадена в Патентното ведомство в 6-месечен срок от датата на подаване на предходната заявка;
 4. претенцията за приоритет е направена с подаване на заявката, като са посочени датата и страната на предходната заявка и е заплатена държавна такса за приоритет; в двумесечен срок от датата на подаване на заявката заявителят представи приоритетен документ, издаден от компетентния орган на страната, в която е подадена предходната заявка.
- (3) Редовно подадена заявка по ал. 2, т. 1 е заявка, която има установена дата на подаване независимо от изхода на производството по нея.
- (4) Право на изложен приоритет на заявителя или на негов правопреемник се признава от датата на излагането на стоките или услугите, означени със заявената марка, на официална или официално призната изложба, при условие че:
1. заявката е подадена в 6-месечен срок от датата на първото излагане на стоките или услугите;
 2. заявката е за същата марка и за същите изложени стоки или услуги;
 3. претенцията за приоритет е направена с подаване на заявката, като са посочени датата на излагане и страната, в която е организирана изложбата, и е заплатена държавна такса за приоритет; в двумесечен срок от датата на подаване на заявката заявителят представи документ, издаден от администрацията на изложбата, доказващ датата на излагане на стоките или услугите, означени със заявената марка.

Формална експертиза

- Чл. 46.** (1) За всяка заявка с установена дата на подаване се проверява дали са платени таксите по чл. 42, ал. 6. Когато таксите не са платени или са платени в непълнен размер, на заявителя се предоставя 14-дневен срок за плащането им. След изтичане на този срок таксите може да бъдат заплатени в допълнителен 14-дневен срок, като се дължат в двоен размер. Ако в този срок таксите не бъдат платени, заявката се смята за оттеглена и производството по нея се прекратява с решение на държавен експерт по чл. 64, за което се уведомява заявителят.
- (2) В едномесечен срок от представянето на документа за платени такси се извършва експертиза, при която се проверява дали са изпълнени изискванията на чл. 42, ал. 2, ал. 3, т. 5 – 14 и ал. 7 и чл. 43. Когато заявката се отнася до колективна или сертификатна марка, се проверява съответствието на използване с изискванията на чл. 39, ал. 3, съответно чл. 40, ал. 2. Когато се констатира нередовности, на заявителя се предоставя едномесечен срок за отстраняването им.
- (3) Когато заявката не отговаря на изискванията на чл. 42, ал. 2 и в срока по ал. 2, изречение трето заявителят раздели заявката, разделените заявки запазват датата на подаване, съответно приоритета на първоначалната заявка.
- (4) Когато в срока по ал. 2, изречение трето заявителят не отстрани нередовностите, производството се прекратява с решение на държавен експерт по чл. 64, за което се уведомява заявителят.

Експертиза по същество

- Чл. 47.** (1) В двумесечен срок от приключването на формалната експертиза се извършва експертиза за проверка на основанията по чл. 11.
- (2) Когато има основание за отказ на регистрацията за всички или за част от стоките или услугите, заявителят се уведомява, като се посочват мотивите за отказа и му се предоставя двумесечен срок за възражение.
- (3) Когато в срока по ал. 2 заявителят не отговори, не направи основателни възражения и/или не ограничи списъка на стоките или услугите, се взема решение за пълнен или частичен отказ. При частичен отказ заявителят може в едномесечен срок от получаване на решението или в производството по жалба срещу решението да подаде искане за разделяне на заявката. Предмет на отделно обособената заявка могат да бъдат само неоспорваните в експертизата по същество стоки и услуги, включени в първоначалната заявка.

Спиране на производството по заявка

- Чл. 48.** (1) Производството по заявката се спира при извършване на експертиза за проверка на основанията по чл. 11, в случаите:
1. на по-ранни заявки за регистрация на географски означения, храни с традиционно специфичен характер и традиционни наименования за вина по смисъла на чл. 11, ал. 1, т. 12 – 14;
 2. на внесено заявление, че ще бъде представено съгласие в съответствие с чл. 11, ал. 3.
- (2) Производството по заявката се спира служебно или по искане на заявителя с решение на държавен експерт по чл. 64. Държавният експерт се произнася с решение по искането за спиране след преценка за неговата основателност.
- (3) В случаите по ал. 1, т. 2 производството се спира за срок 6 месеца и след изтичането му се възобновява служебно. По искане на заявителя производството може да се възобнови и преди изтичането на 6-месечния срок.
- (4) Производството по заявката се възобновява служебно или по искане на заявителя, след като отпаднат основанията за спирането му, с решение на държавен експерт по чл. 64.

Публикация на заявката

- Чл. 49.** (1) Всяка заявка, която отговаря на изискванията за формална редовност и на изискванията на чл. 11, се публикува в Официалния бюлетин на Патентното ведомство. Публикацията се извършва в едномесечен срок след приключването на експертизата по чл. 47 или след влизането в сила на решението по чл. 47, ал. 3.
- (2) Публикацията съдържа входящ номер, дата на подаване и на приоритет, когато такъв е претендиран, име и адрес на заявителя, име и адрес на представителя по индустриална собственост, когато има такъв, вида на марката, тип на марката, описание на марката, когато е необходимо, представяне на марката, класовете и списъка на стоките и услугите, за които е заявена.
- (3) Международните регистрации, по които Република България е посочена страна, се публикуват в Официалния бюлетин на Патентното ведомство след уведомяването на ведомството за международната регистрация.
- (4) Заявката не се публикува, когато:
1. е оттеглена съгласно чл. 50, ал. 1;
 2. производството по нея е прекратено съгласно чл. 46, ал. 1;

3. производството по нея е прекратено съгласно чл. 46, ал. 4;
4. има влязло в сила решение за пълен отказ на регистрацията ѝ съгласно чл. 47, ал. 3;
5. има влязло в сила решение за отказ за признаване на действието на международната регистрация съгласно правилата по чл. 39, ал. 3 и чл. 40, ал. 2 и изискванията на чл. 41, ал. 2 и чл. 43.

(5) Вписаните по заявката обстоятелства по чл. 23 – 28 не се публикуват в Официалния бюлетин на Патентното ведомство.

Оттегляне, ограничаване и промени в заявката

- Чл. 50.** (1) До вземането на решение по заявката заявителят може да я оттегли или да ограничи списъка на стоките или услугите, за които марката е заявена.
- (2) Когато заявителят оттегли заявката си, производството по нея се прекратява с решение на държавен експерт по чл. 64.
 - (3) В заявката не могат да се внесат промени, освен когато има промяна в името или адреса на заявителя или е необходимо да се поправят допуснати грешки в името и адреса на заявителя и очевидни грешки, при условие че тези промени не засягат знака и не разширяват списъка на стоките или услугите.
 - (4) Промените по ал. 3 се извършват по искане на заявителя.
 - (5) Когато промените по ал. 1 и 3 са извършени след публикацията по чл. 49, те също подлежат на публикация.

Възражения от трети лица

Чл. 51. (1) В тримесечен срок от публикацията по чл. 49, ал. 1, който за международните регистрации на марки започва два месеца след публикацията по чл. 49, ал. 3, а когато има подадена опозиция – до приключване на производството по опозиция, всяко физическо или юридическо лице, публичноправни субекти, както и сдружения на производители, доставчици на услуги, търговци или потребители могат да подадат възражение срещу регистрацията на марката или срещу признаване действието на международната регистрация на марка на територията на Република България на основание чл. 11, а за колективните и сертификатните марки – и на основание чл. 39, ал. 5, съответно чл. 40, ал. 4.

- (2) Възражението се подава пред Патентното ведомство в писмена форма и съдържа основания и мотиви.
- (3) Лицето, подало възражението, не е участник в производството по заявката.
- (4) Възражението се изпраща на заявителя или на притежателя на международна регистрация на марка за становище по него.
- (5) Възражението и становището, ако има такова, се разглеждат от държавен експерт по чл. 64.

Раздел VII Опозиции

Подаване и съдържание на опозициите

Чл. 52. (1) В тримесечен срок от публикацията по чл. 49, ал. 1, който за международните регистрации на марки започва два месеца след публикацията по чл. 49, ал. 3, на основанията за отказ по чл. 12 пред Патентното ведомство може да се подаде опозиция срещу регистрацията на марката, заявена по този закон, или срещу признаване действието на международна регистрация на марка на територията на Република България:

1. по чл. 12, ал. 1 – от притежателя на по-ранна марка по смисъла на чл. 12, ал. 2 и 3, от съпритежател без съгласието на другите съпритежатели или от лицензополучателя на изключителна лицензия на по-ранната марка;
2. по чл. 12, ал. 4 – от действителния притежател на нерегистрирана марка, която се използва в търговската дейност на територията на Република България, когато за нея е подадена заявка за регистрация и са платени таксите по чл. 42, ал. 6;
3. по чл. 12, ал. 5 и 6 – от действителния притежател на марката;
4. по чл. 12, ал. 7 – от търговеца, който твърди, че марката се състои от или съдържа неговата фирма;
5. по чл. 12, ал. 8 – от лицето, което съгласно съответното законодателство може да упражни правото да забрани използването на марка на основание на по-ранно регистрирано географско означение.

(2) Опозицията се подава в два идентични екземпляра, освен когато е подадена по електронен път с квалифициран електронен подпис. Опозицията трябва да съдържа:

1. данни за опонента;
 2. информация за наличие на правен интерес;
 3. входящ номер, наименование на марката и стоките или услугите, срещу които е насочена;
 4. основание и мотиви.
- (3) Към опозицията се прилагат:
1. документ за платена държавна такса, ако плащането е по банков път;
 2. пълномощно, когато е необходимо;
 3. доказателства, когато е необходимо;
 4. съдебно удостоверение за образувано производство или влязло в сила съдебно решение, когато опозицията е по чл. 12, ал. 5.
- (4) Опозицията по ал. 1 трябва да:
1. се основава на едно или повече по-ранни права, при условие че те принадлежат на едно и също лице;
 2. се основава на част или на всички стоки или услуги, за които по-ранното право се отнася;
 3. бъде насочена срещу част или срещу всички стоки или услуги на оспорената марка.

Състав по опозиции

Чл. 53. Опозицията се разглежда от състав по опозиции, който се състои от трима експерти, единият от които е държавен експерт по смисъла на чл. 64 и е председател на състава. Съставът се назначава със заповед на председателя на Патентното ведомство.

Уведомяване за постъпила опозиция

- Чл. 54.** (1) За всяка опозиция срещу регистрацията на марка, заявена по този закон, се уведомява заявителят на марката – обект на опозицията.
- (2) За опозиция срещу признаване действието на международна регистрация на марка се уведомява Международното бюро на Световната организация за интелектуална собственост, наричано по-нататък „Международното бюро“.

Проверка за допустимост и формална редовност на опозициите

Чл. 55. (1) За всяка опозиция се проверява дали е спазен срокът по чл. 52, ал. 1, дали е налице правен интерес, дали са изпълнени изискванията по чл. 52, ал. 1, т. 2, предложения трето и четвърто и ал. 4, т. 1 и дали е платена държавна такса.

(2) Опозиция, по която не са изпълнени изискванията по ал. 1, както и опозиция, подадена преди началото на срока по чл. 52, ал. 1, е недопустима и производство по нея не се образува, за което се уведомяват страните.

(3) За всяка допустима опозиция се проверява дали отговаря на останалите изисквания на чл. 52, ал. 2 и ал. 4, т. 2 и 3 и когато се констатират нередовности, се уведомява лицето, което я е подало, като му се предоставя едномесечен срок за отстраняването им. Когато нередовностите не бъдат отстранени в този срок, производството по опозиция се прекратява.

(4) Отказът за образуване и прекратяването на производството се извършват с решение на състав по опозиции.

Свързани производства

Чл. 56. (1) Когато по една и съща заявка за регистрация на марка са подадени няколко опозиции, те могат да се обединят за постановяване на общо решение при съгласие на страните.

(2) Обединението по ал. 1 се извършва с решение на състав по опозиции, при условие че с това няма да се възпрепятства нормалният ход на производството и няма да бъдат застрашени интересите на страните.

Производство по опозициите

Чл. 57. (1) След приключването на проверката за допустимост и формална редовност на опозицията на двете страни се изпраща уведомление, с което им се предоставя тримесечен срок за постигане на споразумение, който започва да тече от датата на изпращане на уведомлението. Този срок може еднократно да се удължи с три месеца по писмено искане, подписано от страните, придружено с документ за платена държавна такса, ако плащането е по банков път.

(2) Едновременно с уведомлението по ал. 1 на заявителя на марката – обект на опозиция, се предоставя единият екземпляр от опозицията заедно с доказателствата, когато такива са представени.

(3) Когато страните депозират споразумение в срока по ал. 1, производството по опозицията се прекратява, а половината от платената държавна такса за опозиция се връща на лицето, което я е подало, при поискване.

(4) Когато в срока по ал. 1 не бъде депозирано споразумение, на заявителя се предоставя двумесечен срок за отговор по опозицията и доказателствата, ако такива са представени.

(5) Отговорът на заявителя се предоставя на лицето, подало опозицията, за даване на становище в едномесечен срок.

(6) Ако в срока по ал. 5 опонентът представи становище, то се предоставя на заявителя за отговор в едномесечен срок от съобщаването, при условие че с него са представени нови факти, обстоятелства и/или доказателства от значение за опозицията.

(7) След изтичането на срока по ал. 6 съставът по опозиции пристъпва към разглеждане на опозицията, на отговорите на заявителя, на становището на опонента и на доказателствата, ако такива са представени. Разглеждането на опозицията се ограничава до правните основания и мотивите във връзка с тях.

(8) Отговори, становища и доказателства от страните, постъпили след изтичане на сроковете по ал. 4, 5 и 6, се взимат предвид при разглеждане на опозицията и се изпращат на другата страна, при условие че срокът за предоставянето им не е спазен по уважителни причини. Съставът по чл. 53 може да изисква от страните допълнителни доказателства и материали, когато е необходимо. Те се представят на другата страна за становище в едномесечен срок.

(9) След изясняването на всички факти и обстоятелства по спора съставът по опозиции взема решение, с което:

1. опозицията се оставя без уважение;
2. се постановява пълен или частичен отказ на регистрацията на марката – обект на опозиция.

(10) Решенията по опозиции се постановяват в тримесечен срок, след като е приключило събирането на доказателствата и материалите по ал. 6.

(11) Когато до вземането на решение по опозицията заявката за регистрация на марка – обект на опозиция, бъде ограничена до част от стоките или услугите, предмет на спора, на опонента се предоставя възможност в 14-дневен срок от съобщаването да потвърди дали поддържа опозицията срещу оставащите стоки или услуги. Ако опонентът оттегли опозицията с оглед на ограничението, производството по нея се прекратява.

(12) Когато до вземането на решение по опозицията е извършено прехвърляне на по-ранното право върху марка, на новия притежател се предоставя възможност в 14-дневен срок от съобщаването да потвърди дали поддържа опозицията. Ако новият притежател не отговори или оттегли опозицията, производството по нея се прекратява.

(13) Когато опозицията е подадена срещу част от стоките или услугите на заявката за регистрация на марка, в периода след изтичането на срока по чл. 52, ал. 1 и преди изтичането на срока по чл. 57, ал. 6 заявителят може да поиска разделяне на заявката. Предмет на отделно обособената заявка могат да бъдат само неоспорваните в опозицията стоки и услуги, включени в първоначалната заявка.

(14) Редът за оформяне, подаване и разглеждане на опозиции се определя с наредба на Министерския съвет.

Искане за доказване на реално използване

Чл. 58. (1) По искане на заявителя на марката – обект на опозиция, лицето, подало опозицията, представя доказателства за реално използване на по-ранната марка във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана, и на които се основава опозицията през петте години, предхождащи датата на подаване или датата на приоритета на заявката за регистрация на марка – обект на опозиция, или доказателства, че съществуват основателни причини за неизползването ѝ, при условие че по-ранната марка е регистрирана поне 5 години преди датата на заявяване или датата на приоритета на по-късната марка.

(2) В случаите на по-ранни международни регистрации на марки началото на 5-годишния срок, предвиден като условие за допускане на искането за доказване на реално използване на по-ранната марка по ал. 1, започва от датата на публикация на международната регистрация съгласно чл. 83, ал. 2.

(3) Реално използване на марка на Европейския съюз се установява в съответствие с чл. 18 от Регламент (ЕС) 2017/1001.

(4) Искането по ал. 1 следва да бъде направено при първата предоставена на заявителя възможност за отговор по подадената опозиция.

(5) Ако заявителят поиска доказване на реално използване на по-ранната марка, на опонента се предоставя двумесечен срок за представяне на доказателства.

(6) Ако в срока по ал. 5 опонентът представи доказателства, те се предоставят на заявителя за становище в едномесечен срок от съобщаването.

(7) Когато в срока по ал. 5 не бъдат представени доказателства за използване на по-ранната марка, съставът по опозиции взема решение, с което опозицията се оставя без уважение.

(8) Когато по-ранната марка е използвана само за част от стоките или услугите, опозицията се разглежда във връзка с тези стоки или услуги.

Спиране на производството по опозиции

Чл. 59. (1) Производството по опозицията се спира, когато е подадено искане за отмяна, за заличаване или за прекратяване по чл. 32, ал. 1, т. 3 или по чл. 62 във връзка с по-ранната марка.

(2) Производството по опозицията се спира и в случаите, когато:

1. опозицията се основава на по-ранни марки по смисъла на чл. 12, ал. 2, т. 2, 4, 6 и 8;

2. опозицията се основава на по-ранна заявка за регистрация на географско означение съгласно чл. 12, ал. 8;

3. срокът на действие на регистрацията на по-ранната марка е изтекъл, но не е изтекъл допълнителният срок за подновяването ѝ;

4. обект на опозиция е международна регистрация на марка, по която е постановен отказ по чл. 47, ал. 2 и 3;

5. срещу заявката за регистрация на марка – обект на опозиция, е подадено възражение по чл. 51;

6. по заявката е възобновена експертизата по същество съгласно чл. 63;

7. има образувано друго административно или съдебно производство, при условие че вземането на решение по опозицията зависи от неговото приключване;

8. има направено искане от двете страни за предоставяне на допълнителен срок от 6 месеца за споразумение след изтичането на сроковете по чл. 57, ал. 1.

(3) В случаите по ал. 2, т. 7 производството се спира след представяне на удостоверение за образувано производство, издадено от съответния орган.

(4) Производството по опозицията се спира служебно или по искане на една от страните. Съставът по опозиции се произнася с решение по искането за спиране след преценка за неговата основателност.

(5) Производството по опозиция се възобновява служебно или по искане на страните след отпадане на основанията за спиране, с решение на състава по опозиции.

Прекратяване на производството по опозиции

Чл. 60. (1) Освен в случаите по чл. 57, ал. 3, 11 и 12, производството по опозицията се прекратява, когато до вземане на решение по опозицията:

1. заявката за регистрация на марка – обект на опозиция, и/или опозицията бъдат оттеглени;

2. заявката за регистрация на марка – обект на опозицията, бъде ограничена до стоки или услуги, които не са предмет на опозицията;

3. вследствие на извършено прехвърляне, заявката за регистрация на марка – обект на опозиция, и противопоставеното по-ранно право принадлежат на едно и също лице;

4. по международната регистрация на марка – обект на опозицията, има влязло в сила решение за отказ по чл. 47, ал. 3 за всички стоки или услуги, предмет на опозицията;

5. вследствие на подадено възражение по чл. 51 по заявката за регистрация на марка – обект на опозицията, има влязло в сила решение за отказ за всички стоки или услуги, предмет на опозицията;

6. производството по заявката за регистрация на марка – обект на опозицията, е прекратено съгласно чл. 62;

7. действието на противопоставеното с опозицията по-ранно право се прекрати или регистрацията на по-ранната марка се отмени или заличи;

8. възобновената съгласно чл. 63 експертиза по същество приключи с влязло в сила решение за отказ за всички стоки или услуги, предмет на опозицията.

(2) Прекратяването на производството по опозицията се извършва с решение на състава по опозиции.

Регистрация

Чл. 61. В 7-дневен срок от изтичането на срока по чл. 52, ал. 1, когато не е подадена опозиция, или съответно от влизането в сила на решението за отхвърляне изцяло или частично на опозицията като неоснователна се взема решение за регистрация на марката. Марката се вписва в Държавния регистър на марките и се публикува в Официалния бюлетин на Патентното ведомство до един месец от датата на решението, като на заявителя се издава свидетелство за регистрация.

Прекратяване на производството по заявка

Чл. 62. (1) Извън случаите по чл. 46, ал. 4 и чл. 50, ал. 2 производството по заявката за регистрация на марка се прекратява и при наличието на условията по чл. 32, ал. 1, т. 3.

(2) Производството по заявката за регистрация на марка по смисъла на ал. 1 се прекратява служебно или по искане на всяко лице с решение на държавен експерт по чл. 64.

Подновяване на експертизата по същество

Чл. 63. Извън случаите по чл. 75, ал. 2 и 9 до вземането на решение по заявката проверката по чл. 11 може да бъде възобновена служебно от държавен експерт по чл. 64.

Постановяване на решенията

Чл. 64. Решенията по заявка за регистрация на марка и решенията във връзка с признаване на действието на международна регистрация на марка на територията на Република България се постановяват от държавен експерт.

Подновяване на регистрацията

Чл. 65. (1) Регистрацията на марка се подновява по искане на притежателя, придружено с документ за платена държавна такса, ако плащането е по банков път.

(2) Искането трябва да съдържа регистрационен номер на марката и идентификационните данни на притежателя.

(3) Искането може да се подаде в последната година на срока по чл. 22, ал. 1 или до 6 месеца след изтичането на този срок срещу заплащане на допълнителна такса.

(4) Когато притежателят поиска подновяване на регистрацията само за част от стоките или услугите, за които тя е регистрирана, в искането се посочва и за кои стоки или услуги се иска подновяването.

(5) Когато изискванията на ал. 1 – 3 не са спазени, регистрацията на марката не се подновява.

(6) Подновяването действа от деня, следващ датата, на която изтича срокът на предходната регистрация.

(7) Патентното ведомство информира притежателя или неговия представител за изтичането на срока на действие на регистрацията най-малко 6 месеца преди това. Ведомството не носи отговорност, ако е обективно възпрепятствано да предостави тази информация.

Промени в името и адреса на заявителя или притежателя

Чл. 66. (1) Заявителят, съответно притежателят, на марка е длъжен да уведомява Патентното ведомство за всяка промяна в името и адреса си в едномесечен срок от извършването ѝ.

(2) Промяната се вписва в Държавния регистър на марките по искане на заявителя, съответно притежателя, на марката.

(3) Всички документи, за които заявителят, съответно притежателят, на марка трябва да бъде уведомен, се изпращат на адреса, вписан последен в Държавния регистър на марките.

Промени в марката

Чл. 67. (1) В марката не могат да се внесат промени по време на действие на регистрацията или при подновяването ѝ.

(2) Когато марката включва името и адреса на притежателя, всяка промяна в тях, при условие че не засяга съществено марката така, както е регистрирана, може да бъде направена по искане на притежателя.

Разделяне на регистрацията

Чл. 68. (1) Притежателят на марката може да раздели регистрацията, като обяви, че част от стоките или услугите, включени в първоначалната регистрация, ще бъдат предмет на една или повече отделно обособени регистрации. Стоките или услугите в отделно обособената регистрация не могат да се припокриват със стоките или услугите, които остават в първоначалната регистрация, или с тези, които са включени в други, отделно обособени регистрации.

(2) Разделяне на регистрацията е недопустимо, когато има образувано производство по искане или заличаване срещу първоначалната регистрация и разделянето би довело до въвеждането на разделение между стоките или услугите, които са предмет на искането за отмяна или заличаване в различни регистрации.

(3) Искането за разделяне на регистрацията не се разглежда, ако не е платена дължимата държавна такса за заявяване и експертиза за всяка отделно обособена регистрация.

(4) Разделянето има действие от датата на вписване в Държавния регистър на марките.

(5) Отделно обособената регистрация запазва датата на подаване, датата на приоритет и всички вписвания по оригиналната регистрация.

Раздел VIII Спорове

Разглеждане на спорове

Чл. 69. (1) Състави по спорове разглеждат:

1. жалби срещу решения за прекратяване на производството по чл. 46, ал. 4;
2. жалби срещу решения за отказ на регистрацията по чл. 47, ал. 3;
3. жалби срещу решения на състави по опозиции по чл. 57, ал. 9 и чл. 58, ал. 7;
4. искания за отмяна на регистрацията по чл. 35;
5. искания за заличаване на регистрацията по чл. 36.

(2) Съставите за разглеждане на жалбите включват двама държавни експерти по смисъла на чл. 64 и един юрист, а съставите за разглеждане на исканията – трима държавни експерти и двама юристи. Съставите се назначават от председателя на Патентното ведомство.

(3) Съставите по ал. 2 подготвят становища за вземане на решенията по чл. 75 – 77.

(4) Редът за разглеждане на спорове се определя с наредба на Министерския съвет.

Срокове

Чл. 70. (1) Жалбите се подават в двумесечен срок от съобщаването на решението.

(2) Исканията може да се подават през целия срок на действие на регистрацията.

Съдържание на жалбите и исканията

Чл. 71. (1) Жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 1 и 2 трябва да съдържат:

1. данни за жалбоподателя;
2. обоснован правен интерес;
3. номер, наименование на марката и стоките или услугите, във връзка с които е подадена жалбата;
4. основание и мотиви.

(2) Към жалбите по ал. 1 се прилагат:

1. документ за платена държавна такса, ако плащането е по банков път;
2. пълномощно, когато е необходимо;
3. доказателства, когато е необходимо.

(3) Жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 3 се подават в два идентични екземпляра, освен когато са подадени по електронен път с квалифициран електронен подпис. Жалбите трябва да съдържат:

1. данни за жалбоподателя;
2. обоснован правен интерес;
3. номер, наименование на марката и стоките или услугите, във връзка с които е подадена жалбата;
4. основание и мотиви.

(4) Към жалбите по ал. 3 се прилагат:

1. документ за платена държавна такса, ако плащането е по банков път;
2. пълномощно, когато е необходимо;
3. доказателства, когато е необходимо.

(5) Исканията се подават в два идентични екземпляра, освен когато са подадени по електронен път с квалифициран електронен подпис. Исканията трябва да съдържат:

1. данни за искателя;
2. номер, наименование на марката и стоките или услугите, във връзка с които е подадено искането;
3. данни за заявката по чл. 52, ал. 1, т. 2, когато искането е по чл. 36, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 12, ал. 4;
4. обоснован правен интерес, когато такъв се изисква;
5. основание и мотиви.

(6) Към исканията се прилагат:

1. документ за платена държавна такса, ако плащането е по банков път;
2. пълномощно, когато е необходимо;
3. доказателства, когато е необходимо;
4. съдебно удостоверение за образувано производство или влязло в сила съдебно решение, когато искането е по чл. 12, ал. 5.

(7) Исканията може да се подават срещу част или всички услуги, за които е регистрирана марката.

(8) Когато исканията са по чл. 36, ал. 3, те може да се подават на основание на едно или няколко по-ранни права, за част или за всички стоки или услуги от обхвата на по-ранното право.

(9) В случаите по ал. 8 по-ранните права следва да принадлежат на едно и също лице.

Уведомяване на страните

Чл. 72. За подадените жалби по чл. 69, ал. 1, т. 3 и исканията се изпраща съобщение на заинтересованата страна.

Проверка за допустимост и формална редовност на жалбите и исканията

Чл. 73. (1) За всяка жалба се проверява дали е спазен срокът по чл. 70, ал. 1, дали е налице правен интерес и дали е платена държавна такса.

(2) За всяко искане се проверява дали е спазен срокът по чл. 70, ал. 2, дали е платена държавна такса, дали е налице правен интерес, когато такъв се изисква, дали е подадена заявка по чл. 52, ал. 1, т. 2 и дали за нея е платена държавна такса.

(3) По жалби и искания, по които не е заплатена такса и/или не е обоснован правен интерес, и/или не е подадена заявка по чл. 52, ал. 1, т. 2 и за нея не е платена държавна такса, на жалбоподателя, съответно на искателя, се предоставя 14-дневен срок за отстраняване на нередовностите.

(4) Жалби и искания, по които не са налице условията по ал. 1 и 2, са недопустими и производство по тях не се образува.

(5) За всяка допустима жалба и искане се проверява дали отговаря на останалите изисквания на чл. 71. Когато се констатира нередовности, жалбоподателят, съответно искателят, се уведомява и му се предоставя едномесечен срок за отстраняването им. По жалби и искания, по които нередовностите не бъдат отстранени в този срок, производството се прекратява.

(6) Отказът от образуване и прекратяването на производството по ал. 4 и 5 се извършва с решение на председателя на Патентното ведомство или на оправомощен от него заместник-председател.

(7) В случаите на жалби по чл. 69, ал. 1, т. 3 и искания, освен на жалбоподателя/искателя, решенията по ал. 6 се съобщават и на заинтересованата страна.

Свързани производства

Чл. 74. (1) Когато решенията по чл. 57, ал. 9 и чл. 58, ал. 7 се обжалват едновременно от опонента и от заявителя или когато по една и съща марка са подадени няколко искания за заличаване на регистрацията на марка, жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 3 и исканията за заличаване може да се обединят в едно производство за постановяване на общо решение при съгласие на страните.

(2) Когато по една и съща марка са подадени няколко искания за отмяна на регистрацията на марка, те може да се обединят в едно производство при съгласие на страните и при условие че са подадени едновременно.

(3) Обединението по ал. 1 и 2 се извършва с решение на председателя на Патентното ведомство или на оправомощен от него заместник-председател, при условие че с това няма да се възпрепятства нормалният ход на производството и няма да бъдат застрашени интересите на страните.

Производство по жалбите

Чл. 75. (1) След приключването на проверката за допустимост и формална редовност на жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 1 и 2 те се разглеждат от състава по спорове, който изготвя становище за вземане на решение, с което:

1. оставя без уважение жалбата срещу решение за отказ на регистрацията на марка или срещу решение за прекратяване на производството;
2. отменя решението за отказ на регистрацията на марка или на решението за прекратяване на производството и връща заявката за повторно разглеждане, за публикация или за възобновяване на производството.

(2) Когато при разглеждането на жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 2 се прецени наличието на основания за отказ на регистрацията на марка, различни от тези в обжалваното решение, или се прецени наличието на основания за отказ на регистрацията за стоки или услуги, различни от отказаните, решението по чл. 47, ал. 3 се отменя и заявката се връща за повторно разглеждане.

(3) Когато се отмени решение за отказ на регистрацията на марка, при повторното разглеждане на заявката се взема решение по същество.

(4) Решенията по ал. 1 и 2 се вземат от председателя на Патентното ведомство или от оправомощен от него заместник-председател в двумесечен срок от подаване на жалбата или от отстраняване на констатациите по нея нередовности.

(5) След приключването на проверката за допустимост и формална редовност на жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 3 единият екземпляр на жалбата се предоставя на заинтересованата страна за отговор в едномесечен срок.

(6) Ако в срока по ал. 5 заинтересованата страна отговори, отговорът се предоставя на жалбоподателя за даване на становище в едномесечен срок от съобщаването, при условие че с него са представени нови факти, обстоятелства и/или доказателства от значение за спора или са с цел оспорване на служебно направени от опозиционния състав констатации в обжалваното решение.

(7) Отговори, становища и доказателства, представени след срока по ал. 5 и 6, се вземат предвид при разглеждането на жалбите и се изпращат на страните в производството, при условие че срокът за предоставянето им не е спазен по уважителни причини. Съставът по чл. 69, ал. 2 може да изисква от страните допълнителни доказателства и материали, когато е необходимо. Те се представят на другата страна за становище в едномесечен срок.

(8) След изтичането на срока по ал. 6 жалбата, отговорът на заинтересованата страна и становището на жалбоподателя, ако има такива, се разглеждат от състава по споровете.

(9) Когато при разглеждането на жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 3 се прецени наличието на основания за отказ по чл. 11 за част или за всички стоки или услуги, предмет на обжалване, заявката се връща за възобновяване на експертизата по същество.

(10) След изясняването на всички факти и обстоятелства по спора съставът по споровете изготвя становище за вземане на решение, с което:

1. оставя без уважение жалбата срещу решение на основание чл. 58, ал. 7;

2. отменя решението на основание чл. 58, ал. 7 и връща за повторно разглеждане;

3. оставя без уважение жалбата срещу решение на основание чл. 57, ал. 9, т. 1;

4. отменя решението на основание чл. 57, ал. 9, т. 1 и връща за повторно разглеждане;

5. оставя без уважение жалбата срещу решение за отказ на регистрацията на марка на основание чл. 57, ал. 9, т. 2;

6. отменя решението за отказ на регистрацията на марка на основание чл. 57, ал. 9, т. 2 и връща за повторно разглеждане или за продължаване на производството по заявката.

(11) Когато се отмени решение в състав по опозиции, при повторното му разглеждане се взема решение по същество.

(12) Решенията по ал. 10 се вземат от председателя на Патентното ведомство или от оправомощен от него заместник-председател в двумесечен срок от приключването на размяната на кореспонденция между страните.

(13) Когато до вземането на решение по жалбата по чл. 69, ал. 1, т. 3 заявката за регистрация на марка бъде ограничена до част от стоките или услугите, предмет на спора, на опонента се предоставя възможност в 14-дневен срок от съобщаването да потвърди дали поддържа опозицията срещу оставащите стоки или услуги. Ако опонентът не отговори или оттегли опозицията с оглед на ограничението, производството по жалбата се прекратява, а обжалваното решение се обезсилва.

(14) Когато до вземането на решение по жалбата по чл. 69, ал. 1, т. 3 е извършено прехвърляне на по-ранното право върху марка, на новия притежател се предоставя възможност в 14-дневен срок от съобщаването да потвърди дали поддържа опозицията. Ако новият притежател не отговори или оттегли опозицията, производството по жалбата се прекратява, а обжалваното решение се обезсилва.

(15) Когато до вземането на решение по жалбата по чл. 69, ал. 1, т. 3 действието на противопоставеното с опозицията по-ранно право се прекрати, производството по жалбата се прекратява, а обжалваното решение се обезсилва.

Производство по исканията

Чл. 76. (1) След приключването на проверката за допустимост и формална редовност на исканията единият екземпляр на искането и доказателствата, когато такива са представени, се предоставят на притежателя на правото върху марка за възражение в двумесечен срок, а когато искането е по чл. 35, ал. 1, т. 1 – и за представяне на доказателства за използване на марката на територията на Република България.

(2) Възражението и доказателствата, когато такива са представени, се предоставят на искателя за становище в едномесечен срок.

(3) Когато искането е по чл. 36, ал. 3, т. 2, буква „б“ и с възражението притежателят на правото върху марка е оспорил съществуването на по-ранното авторско право, искателят се уведомява, че то следва да се установи по съдебен ред и му се предоставя едномесечен срок за представяне на съдебно удостоверение за образувано производство.

(4) Ако в срока по ал. 2 искателят представи становище, то се предоставя на притежателя на марката за отговор в едномесечен срок от съобщаването, при условие че с него са представени нови факти, обстоятелства и/или доказателства от значение за спора.

(5) Отговори, становища и доказателства, представени след срока по ал. 4, се вземат предвид при разглеждането на исканията и се изпращат на страните в производството, при условие че срокът за предоставянето им не е спазен по уважителни причини. Съставът по чл. 69, ал. 2 може да изисква от страните допълнителни доказателства и материали, когато е необходимо. Те се представят на другата страна за становище в едномесечен срок.

(6) С изтичането на срока по ал. 4 съставът по споровете пристъпва към разглеждане на искането, на възражението и отговора на притежателя на марката, на становището на искателя и на доказателствата, ако такива са представени.

(7) След изясняване на всички факти и обстоятелства по спора съставът по споровете изготвя становище за вземане на решение, с което:

1. оставя без уважение искането за отмяна или заличаване на регистрацията на марка;

2. отменя или заличава регистрацията на марка за част от стоките или услугите;

3. отменя или заличава регистрацията на марка за всички стоки или услуги.

(8) Решенията по ал. 7 се вземат от председателя на Патентното ведомство или от оправомощен от него заместник-председател.

(9) В случаите на частична отмяна или частично заличаване на регистрацията издаденото свидетелство за регистрация се заменя с ново.

(10) Решенията по исканията за отмяна или за заличаване се постановяват в тримесечен срок, след като е приключило събирането на доказателствата и материалите по ал. 4.

(11) Когато до вземането на решение по искането действието на регистрацията на марката – предмет на спора, се прекрати или притежателят на марката се откаже от правото върху марката за част или за всички стоки или услуги, на искателя се предоставя възможност в 14-дневен срок от съобщаването да потвърди дали поддържа искането. Ако искателят не отговори или оттегли искането, производството се прекратява.

(12) Когато до вземането на решение по искането е извършено прехвърляне на по-ранното право върху марка, на новия притежател се предоставя възможност в 14-дневен срок от съобщаването да потвърди дали поддържа искането. Ако новият притежател не отговори или оттегли искането, производството се прекратява.

Искане за доказване на реално използване

Чл. 77. (1) По искания за заличаване, когато това е приложимо, в срока по чл. 76, ал. 1 притежателят на право върху марка може да поиска от искателя да представи доказателства за реално използване на по-ранната марка във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана и на които се основава искането, през петте години, предхождащи датата на подаване на искането, или доказателства, че съществуват основателни причини за неизползване ѝ, при условие че по-ранната марка е регистрирана не по-малко от 5 години преди датата на подаване на искането.

(2) В случаите на по-ранни международни регистрации на марки началото на 5-годишния срок, предвиден като условие за допускане на искането за доказване на реално използване на по-ранната марка по ал. 1, започва от датата на публикация на международната регистрация съгласно чл. 83, ал. 2.

(3) Когато към датата на подаване на заявката за регистрация или към датата на приоритета на марката – обект на искането, са изминали повече от 5 години от датата на регистрацията на по-ранната марка, освен доказателства за използване по ал. 1 искателят представя и доказателства за използване през петте години, предхождащи датата на подаване на заявката за регистрация на приоритета на марката – обект на искането, или доказателства, че съществуват основателни причини за неизползването ѝ.

(4) В случаите на по-ранни международни регистрации на марки за дата на регистрацията на по-ранната марка по смисъла на ал. 3 следва да се счита датата на публикацията на международната регистрация съгласно чл. 83, ал. 2.

(5) Реално използване на марка на Европейския съюз се установява в съответствие с чл. 18 от Регламент (ЕС) 2017/1001.

(6) Ако притежателят на право върху марка поиска доказване на реално използване на по-ранната марка, на искателя се предоставя двумесечен срок за представяне на доказателства.

(7) Ако в срока по ал. 6 искателят представи доказателства, те се предоставят на притежателя на марката за становище в едномесечен срок от съобщаването.

(8) Когато в срока по ал. 6 не бъдат представени доказателства за използване на по-ранната марка, съставът по споровете изготвя становище за вземане на решение, с което искането за заличаване се оставя без уважение.

(9) Когато по-ранната марка е използвана само за част от стоките или услугите, искането се разглежда във връзка с тези стоки или услуги.

(10) Решението по ал. 8 се взема от председателя на Патентното ведомство или от оправомощен от него заместник-председател.

Спиране на производството по споровете

Чл. 78. (1) Производството по жалби или по искания за заличаване на регистрацията на марка се спира, когато е подадено искане за отмяна, за заличаване или за прекратяване по чл. 32, ал. 1, т. 3 или чл. 62.

(2) Производството по жалби по чл. 69, ал. 1, т. 3 или по искания за заличаване на регистрацията на марка се спира и когато срокът на действие на регистрацията на по-ранната марка е изтекъл, но не е изтекъл допълнителният срок за подновяването ѝ.

(3) Производството по искания за заличаване на регистрацията на марка се спира, когато искането е:

1. във връзка с чл. 12, ал. 2, т. 2, 4, 6 и 8;
2. във връзка с чл. 11, ал. 1, т. 12 – 14 и чл. 12, ал. 8, в случай че по заявките за регистрация на географските означения, храните с традиционно специфичен характер или традиционните наименования за вина с по-ранна дата на подаване няма влязло в сила решение;
3. във връзка с чл. 12, ал. 5;
4. на основание чл. 36, ал. 3, т. 2, буква „б“ и притежателят на марката е оспорил съществуването на по-ранното авторско право, при условие че не е представено влязло в сила решение, с което предходността на противопоставеното право вече е установена.

(4) Производството по искане за отмяна на регистрацията на марка се спира, когато има предходно искане за отмяна на същото основание и със същия предмет.

(5) Производството по жалби и искания се спира и когато:

1. бъде внесено заявление за представяне на съгласие в съответствие с чл. 11, ал. 3 и чл. 36, ал. 8;
 2. страните в производството по жалби по чл. 69, ал. 1, т. 3 или по искания за заличаване на регистрацията на марка внесат заявление за сключване на споразумение;
 3. съгласно чл. 75, ал. 9 заявката е върната за възобновяване на експертната по същество;
 4. е образувано друго административно или съдебно производство, при условие че вземането на решение по жалбата или искането зависи от неговото приключване.
- (6) В случаите по ал. 3, т. 3 и 4 и ал. 5, т. 4 производството се спира след представяне на удостоверение за образувано производство, издадено от съответния орган.
- (7) В случаите по ал. 5, т. 1 и 2 производството се спира за срок 6 месеца и след изтичането му се възобновява служебно. По искане на страните по спора производството може да се възобнови и преди изтичане на 6-месечния срок.

(8) Производството по жалбите и исканията се спира служебно или по искане на една от страните по спора. Председателят на Патентното ведомство или оправомощен от него заместник-председател се произнася с решение по искането за спиране след преценка за неговата основателност.

(9) Производството по жалбите и исканията се възобновява служебно или по искане на заявителя, съответно на страните по спора, след като отпаднат основанията за спирането му, с решение на председателя на Патентното ведомство или на оправомощен от него заместник-председател.

Прекратяване на производството по спорове

Чл. 79. (1) Производството по жалби и искания се прекратява, когато:

1. до вземането на решение по жалбите заявката за регистрация на марка бъде оттеглена или в случаите на жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 3 – страните постигнат споразумение;

2. до вземането на решение по жалбите производството по заявката за регистрация на марка бъде прекратено съгласно чл. 62;

3. до вземането на решение по жалбите страните по спора постигнат споразумение и/или искателят оттегли искането;

4. до вземането на решение по жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 3 заявката за регистрация на марка бъде ограничена до стоки или услуги, които не са предмет на спора;

5. до вземането на решение по жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 3 и исканията за заличаване действително на противопоставеното по спора по-ранно право се прекрати или регистрацията на по-ранната марка се отмени или заличи;

6. до вземането на решение по жалбите по чл. 69, ал. 1, т. 3 и исканията в следствие на извършено прехвърляне заявителя и опонентът, съответно притежателят на марката и искателят, станат едно и също лице;

7. възобновената съгласно чл. 75, ал. 9 експертиза по същество приключи с влязло в сила решение за отказ за всички стоки или услуги – предмет на обжалване.

(2) Производството по жалби и искания се прекратява и в случаите по чл. 75, ал. 13, 14 и 15 и чл. 76, ал. 11 и 12.

(3) Прекратяването на производството по жалбите и исканията се извършва с решение на председателя на Патентното ведомство или на оправомощен от него заместник-председател.

Продължаване на срокове

Чл. 80. Сроковете по чл. 46, ал. 2, изречение трето, чл. 47, ал. 2, чл. 55, ал. 3, чл. 57, ал. 4 и чл. 58, ал. 5 могат да бъдат продължени еднократно със същата продължителност по искане на заявителя или притежателя, подадено преди изтичането им. Искането не се разглежда, когато към него не е приложен документ за платена държавна такса, ако плащането е по банков път.

Възстановяване на срокове

Чл. 81. (1) Срокове, пропуснати поради особени непредвидени обстоятелства, могат да бъдат възстановени еднократно по искане на лицето, което ги е пропуснало, към което се прилага документ за платена държавна такса, ако плащането е по банков път.

(2) Искането се подава до един месец след отпадането на причината за пропускане на срока, но не по-късно от три месеца от изтичането на пропуснатия срок.

(3) В искането се посочват всички обстоятелства, които го обосновават, и се представят всички доказателства за основателността му.

(4) Решението за възстановяване се постановява от председателя на Патентното ведомство или от оправомощен от него заместник-председател.

(5) Този член не се прилага по отношение на сроковете, предвидени в ал. 2 и в чл. 52, ал. 1, както и по отношение на срока за подаване на искане по чл. 80.

(6) Когато преди или едновременно с искането по ал. 1 е подадена и жалба по чл. 69, ал. 1, т. 1, искането за възстановяване на срок се оставя без разглеждане.

Задължение за пазене на тайна

Чл. 82. (1) Лицата, които предоставят информация, свързана с производства пред Патентното ведомство, посочват материалите и документите, за които излагат мотивирани твърдения, че съдържат търговска или друга защитена от закона тайна и се считат за поверителни.

(2) В случай че бъдат представени материали и документи по ал. 1, на страните в производството по позиция или спорове се изпраща уведомление за наличието на такива материали и документи, като им се указва възможността да получат екземпляр от тях в Патентното ведомство.

(3) Решенията по този закон, съдържащи данни и обстоятелства, представляващи търговска или друга защитена от закона тайна, се подписват в два екземпляра – пълен и съкратен. Оригиналите на решенията се съхраняват в преписката по съответното производство.

(4) В съкратения вариант на решенията всички данни и обстоятелства, представляващи търговска или друга защитена от закона тайна, за всички страни в производството и за други лица, предоставили информация и доказателства, се заличават и на мястото им се поставя нарочно избран за това знак.

(5) Съкратеният вариант на решенията носи съответното обозначение за това.

(6) На страните в производството се изпраща уведомление за изготвеното решение, като им се указва възможността да получат препис от пълния вариант в Патентното ведомство.

(7) Решенията по този закон, които съдържат търговска или друга защитена от закона тайна, се публикуват на интернет страницата на Патентното ведомство в техния съкратен вариант.

Публикация на регистрацията

Чл. 83. (1) Патентното ведомство извършва публикация в Официалния си бюлетин на всяка регистрирана марка.

(2) За международните регистрации, по които Република България е посочена страна, Патентното ведомство извършва публикация в Официалния бюлетин на всяка международна регистрация, чието действие е признато на територията на Република България.

(3) Публикацията съдържа входящ номер на заявката, дата на подаване и на приоритет, когато такъв е претендиран, дата на регистрацията, име и адрес на притежателя, име и адрес на представителя по индустриална собственост, когато има такъв, вид на марката, тип на марката, описание на марката, когато е необходимо, представяне на марката, класовете и списъка на стоките и услугите, за които е регистрирана.

Съдебен контрол

Чл. 84. (1) Решенията по чл. 75, ал. 4, когато жалбата се оставя без уважение, чл. 75, ал. 12, чл. 76, ал. 8 и чл. 77, ал. 10 може да се обжалват пред Административния съд – град София, в двумесечен срок от съобщаването.

(2) Решенията по чл. 48, ал. 2, чл. 50, ал. 2, чл. 55, ал. 4, чл. 59, ал. 4, чл. 60, ал. 2, чл. 62, ал. 2, чл. 73, ал. 6, чл. 78, ал. 8 и чл. 79, ал. 3 може да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от съобщаването.

(3) Отказите за вписване в държавните регистри и отказът за подновяване на регистрацията може да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от съобщаването.

(4) При обжалване на актове по глава първа и по тази глава страна в съдебното производство е председателят на Патентното ведомство.

(5) При отмяна по съдебен ред на решения по ал. 1 – 3 въз основа на факти и доказателства, които жалбоподателят е могъл да узнае, посочи и представи в производството пред Патентното ведомство, на административния орган не се възлагат съдебни разноски.

Глава трета

ГЕОГРАФСКИ ОЗНАЧЕНИЯ

Раздел I

Регистрация

Определение

Чл. 85. (1) Под географско означение се разбира наименование за произход и географско указание.

(2) Наименование за произход е наименованието на страна, район или определена местност в тази страна, служещо за означаване на стока, която произхожда оттам и чието качество или свойства се дължат предимно или изключително на географската среда, включваща природни и човешки фактори.

(3) Географско указание е наименованието на страна, район или определена местност в тази страна, служещо за означаване на стока, която произхожда оттам и притежава качество, известност или друга характеристика, които могат да се отдадат на този географски произход.

(4) За географски означения се смятат и традиционни наименования, които отговарят на изискванията по ал. 2 и 3.

Изключения от регистрацията

Чл. 86. Не се регистрират по реда на този закон географски означения за земеделски продукти и храни, които попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 г. относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни (ОВ, L 343/1 от 14 декември 2012 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 1151/2012“, за спиртни напитки, които попадат в обхвата на Регламент (ЕО) № 110/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 г. относно определените, описанието, представянето, етикетването и защитата на географските указания на спиртните напитки и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 1576/89 на Съвета (ОВ, L 39/16 от 13 февруари 2008 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕО) № 110/2008“, за продукти по чл. 92, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за установяване на обща организация на пазарите на селскостопанските продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007 (ОВ, L 347/671 от 20 декември 2013 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 1308/2013“, и за ароматизирани лозаро-винарски продукти, които попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 251/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 г. за определяне, описание, представяне, етикетване и правна закрила на географските указания на ароматизирани лозаро-винарски продукти и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 1601/91 на Съвета (ОВ, L 84/14 от 20 март 2014 г.), наричан по-нататък „Регламент (ЕС) № 251/2014“.

Основания за отказ на регистрацията

Чл. 87. Не се регистрира като географско означение наименованието, което:

1. се е превърнало на територията на Република България в родово наименование на стоки от определен вид, без да се свързва с мястото на производството им;
2. е идентично с наименованието на по-рано защитен сорт растения или порода животни, когато има вероятност потребителите да се въведат в заблуждение относно истинския произход на стоката;
3. е идентично на географско означение или марка, регистрирани по-рано за идентични стоки;
4. е идентично или сходно на географско означение или марка, регистрирани по-рано за идентични или сходни стоки, когато има вероятност потребителите да се въведат в заблуждение.

Правна закрила

Чл. 88. (1) Правната закрила на географското означение се предоставя чрез регистрацията му в Патентното ведомство.

(2) Правната закрила обхваща забрана за:

1. всяко пряко или косвено използване за търговски цели на регистрирано географско означение за стоки, които не попадат в обхвата на регистрацията, когато те са сравними с тези, за които е регистрирано географското означение, или доколкото това използване експлоатира известността му;
2. всяка злоупотреба, имитация или пресъздаване, дори когато е посочен действителният произход на стоките или услугите или когато защитеното географско означение е преведено или е придружено с изрази като „стил“, „тип“, „метод“, „както се произвежда в“, „имитация“ или други подобни;
3. всяко друго невярно или подвеждащо означение по отношение на източника, произхода, естеството или съществените качества на стоките, което е използвано върху вътрешната или външната опаковка, рекламни материали или документи, свързани със стоките, както и опаковането им в опаковки, които могат да създадат погрешна представа за техния произход;
4. всяка друга практика, която би могла да подведе потребителя относно истинския произход на стоките.

(3) Регистрираните географски означения не могат да се превърнат в родови наименования, докато се ползват със закрилата по този закон.

Право на заявяване

Чл. 89. (1) Право на заявяване има всяко лице, което извършва производствената си дейност в определеното географско място, и стоката, която произвежда, отговаря на установените качества или особености.

(2) Границите на географското място и качествата или особеностите на стоките, както и връзката на тези качества или особености с географската среда или с географския произход се определят и установяват от съответното централно ведомство със заповед на ръководителя му.

Право на използване

Чл. 90. (1) Регистрирано географско означение може да се използва само от лице, което е вписано като негов ползвател.

(2) Вписаният ползвател може да използва географското означение само за стоката, за която е регистрирано. Той може да го поставя върху стоките или върху тяхната опаковка, в рекламни материали, върху търговски книжа, свързани със стоката, или върху други документи.

Прекратяване на правната закрила

Чл. 91. Правната закрила на регистрирано географско означение се прекратява, когато:

1. престане да съществува връзката между качествата или особеностите на стоката и географската среда;
2. се прекрати юридическото лице – единствен ползвател без правопримемство;
3. единственият вписан ползвател на географско означение се откаже от правото си на използване.

Заличаване на регистрацията

Чл. 92. (1) Регистрацията на географско означение се заличава по искане на лице с правен интерес, когато:

1. е извършена в нарушение на чл. 85, ал. 2 и 3 или чл. 87, т. 1, което е установено с влязло в сила съдебно решение;
2. е извършена в нарушение на чл. 87, т. 2 – 4.

(2) Регистрацията на чуждестранно географско означение се заличава, когато тя е заличена в страната на произхода.

Отмяна на вписването на ползвател

Чл. 93. Вписването на ползвател се отменя по искане на всяко лице, когато по исков ред се установи, че ползвателят използва географското означение за означаване на други стоки или произведените от него стоки не притежават установените качества или особености.

Правни последици от заличаването и отмяната

Чл. 94. (1) Заличаването на регистрацията има действие от датата на подаване на заявката.

(2) Отмяната на вписването на ползвател има действие от датата на подаване на искането за отмяна.

(3) Заличаването или отмяната не засяга влезли в сила решения по искове за нарушение, доколкото са изпълнени преди заличаването или отмяната.

Раздел II

Заявки за регистрацията на географски означения

Подаване на заявка

Чл. 95. (1) Заявката за регистрацията на географско означение се подава в Патентното ведомство по пощата, по факс или по електронен път. Когато заявката се подава чрез портала за електронни услуги на Патентното ведомство, идентификация чрез уникален идентификатор на заявителя и на представителя по индустриална собственост, както и електронен подпис не са задължителни.

(2) Заявката трябва да се отнася само до едно географско означение.

(3) Заявката трябва да съдържа:

1. искането за регистрацията;
2. името и адреса на заявителя;
3. наименованието за произход или географското указание;
4. номер на класа и списък на стоки и класове по МКСУ;
5. описание на границите на географското място, и
6. описание на установените качества или особености на стоката и връзката им с географската среда или с географския произход.

(4) Към заявката се прилага препис на заповедта по чл. 89, ал. 2 и удостоверение от съответната община, че заявителят извършва производствената си дейност в определеното географско място.

(5) Когато заявителят е чуждестранно лице, към заявката се прилага документ за регистрацията на географското означение в страната на произхода.

(6) Начинът на оформяне и редът за подаване и експертиза в Патентното ведомство на заявките за регистрацията на географски означения се определят с наредбата по чл. 42, ал. 5.

(7) Към заявката се прилага документ за платени такси, ако плащането е по банков път.

Формална експертиза

Чл. 96. (1) За всяка заявка се проверява дали са изпълнени изискванията на чл. 95. Когато се констатира нередовности, на заявителя се предоставя едномесечен срок за отстраняването им.

(2) Когато в срока по ал. 1 заявителят не отстрани нередовностите, производството се прекратява.

Експертиза по същество

Чл. 97. (1) За всяка заявка, която отговаря на изискванията за формална редовност, се извършва експертиза по същество в двумесечен срок.

(2) Когато има основания за отказ на регистрацията на географското означение, заявителят се уведомява, като се посочват всички мотиви за отказа и се предоставя двумесечен срок за възражение.

(3) Когато в срока по ал. 2 заявителят не представи основателни възражения, се взема решение за отказ на регистрацията.

(4) Когато се установи, че географското означение отговаря на изискванията на закона, се взема решение за регистрация. Географското означение се вписва в Държавния регистър на географските означения. Заявителят се вписва като ползвател и му се издава свидетелство за използване на географското означение в едномесечен срок.

Вписване на ползвател на регистрирано географско означение

Чл. 98. (1) Всяко лице, което има право на заявяване, може да подаде заявка за вписване като ползвател на регистрирано географско означение. Заявката се подава в Патентното ведомство по пощата, по факс или по електронен път. Когато заявката се подава чрез портала за електронни услуги на Патентното ведомство, идентификация чрез уникален идентификатор на заявителя и на представителя по индустриална собственост, както и електронен подпис не са задължителни.

(2) Заявката трябва да съдържа:

1. искането за вписване като ползвател;
2. името и адреса на заявителя;
3. географското означение и регистровия номер, и
4. номер на класа и списък на стоки и класове по МКСУ.

(3) Към заявката се прилага удостоверение от съответната община, че заявителят извършва производствената си дейност в определеното географско място, и удостоверение, издадено от съответното централно ведомство, че произвежданите от заявителя стоки отговарят на установените за географското означение качества или особености.

(4) Към заявката се прилага документ за платени такси, ако плащането е по банков път.

(5) За всяка заявка се проверява дали са изпълнени изискванията на ал. 1 – 4. Когато се констатира нередовности, на заявителя се предоставя едномесечен срок за отстраняването им.

(6) Когато в срока по ал. 5 заявителят не отстрани нередовностите, се взема решение за прекратяване на производството.

(7) Когато заявката за вписване отговаря на изискванията на ал. 1 – 4, заявителят се вписва в Държавния регистър на географските означения като ползвател и му се издава свидетелство за използване на географското означение в едномесечен срок.

(8) Вписването на ползвателя на географското означение се публикува в Официалния бюлетин на Патентното ведомство.

Производство по спорове

Чл. 99. (1) Съставите по чл. 69, ал. 2 разглеждат спорове по:

1. жалби срещу решения за отказ на регистрацията по чл. 97, ал. 3;
2. искания за заличаване по чл. 92, ал. 1, т. 2.

(2) Жалбите и исканията се подават и разглеждат по реда на чл. 69 – 79.

Произнасяне по жалбите и по исканията

Чл. 100. (1) Когато жалбата срещу решение за отказ на регистрацията е неоснователна, председателят на Патентното ведомство или оправомощен от него заместник-председател постановява решение, с което я оставя без уважение.

(2) Когато жалбата срещу решение за отказ на регистрацията е основателна, председателят на Патентното ведомство или оправомощен от него заместник-председател отменя решението и постановява решение за връщане на заявката за повторно разглеждане или за регистрация.

(3) Когато отмени решение за отказ при повторното разглеждане на заявката, председателят на Патентното ведомство или оправомощен от него заместник-председател взема решение по същество.

(4) Когато искането за заличаване на регистрацията е неоснователно, председателят на Патентното ведомство или оправомощен от него заместник-председател постановява решение, с което го оставя без уважение.

(5) Когато искането за заличаване на регистрацията е основателно, председателят на Патентното ведомство или оправомощен от него заместник-председател постановява решение за заличаване на регистрацията.

Спиране на производството

Чл. 101. (1) Производството по заявката и по исканията се спира в случаите на по-ранни заявки за регистрация на географски означения или марки.

(2) Производството по заявката се спира служебно или по искане на заявителя с решение на държавен експерт по чл. 64. Държавният експерт се произнася с решение по искането за спиране след преценка за неговата основателност.

(3) Производството по исканията се спира служебно или по искане на една от страните по спора. Председателят на Патентното ведомство или оправомощен от него заместник-председател се произнася с решение по искането за спиране след преценка за неговата основателност.

(4) Производството по заявката или исканията се възобновява служебно или по искане на заявителя, съответно страните по спора, след като отпаднат основанията за спирането му:

1. по заявката – с решение на държавен експерт по чл. 64;
2. по исканията – с решение на председателя на Патентното ведомство или на оправомощен от него заместник-председател.

Прекратяване на производството

Чл. 102. (1) Производството по заявката или исканията се прекратяват в случаите:

1. на оттегляне на заявката за регистрация на географско означение;
2. на оттегляне на искането;
3. на прекратено по-ранно право по смисъла на чл. 87, т. 3 и 4;
4. на прекратено без правопримемство юридическо лице – искател или ползвател;
5. когато единственият вписан ползвател на географското означение се откаже от правото си на използване.

(2) Производството се прекратява и в случаите по чл. 96, ал. 2 и чл. 98, ал. 6.

(3) Прекратяването на производството:

1. по заявката се извършва с решение на държавен експерт по чл. 64;
2. по исканията се извършва с решение на председателя на Патентното ведомство или на оправомощен от него заместник-председател.

Продължаване и възстановяване на срокове

Чл. 103. (1) По искане на заявителя, подадено преди изтичането на сроковете по чл. 96, ал. 1, чл. 97, ал. 2 и чл. 98, ал. 5 пред Патентното ведомство, тези срокове може да бъдат продължени еднократно със същата продължителност. Искането не се разглежда, когато към него не е приложен документ за платена държавна такса.

(2) Срокове, които не са спазени поради особени непредвидени обстоятелства, може да бъдат възстановени еднократно по искане на лицето, което не ги е спазило. Към искането се прилага документ за платена държавна такса, ако плащането е по банков път.

(3) Искането се подава до един месец след отпадането на причината за неспазване на срока, но не по-късно от три месеца от изтичане на срока.

(4) В искането се посочват всички обстоятелства, които го обосновават, и се представят всички доказателства за основателността му.

(5) Решението за възстановяване се постановява от председателя на Патентното ведомство или от оправомощен от него заместник-председател.

(6) Сроковете по ал. 1 и 3 не подлежат на възстановяване.

Задължение за пазене на тайна

Чл. 104. Разпоредбата на чл. 82 се прилага и при производствата по тази глава.

Публикация на регистрацията

Чл. 105. (1) Патентното ведомство публикува в Официалния си бюлетин всички регистрирани географски означения и последващите промени, свързани с тях, в едномесечен срок от влизането в сила на съответното решение.

(2) Публикацията съдържа входящ номер на заявката, дата на подаване, дата на регистрация, име и адрес на заявителя, съответно на вписания ползвател, име и адрес на представителя по индустриална собственост, когато има такъв, вида на географското означение, описание на географското означение, когато е необходимо, представяне на географското означение, класовете и списъка на стоките, за които е регистрирано.

Съдебен контрол

Чл. 106. (1) Решенията по чл. 100, ал. 1, 4 и 5 може да се обжалват пред Административния съд – град София, в двумесечен срок от съобщаването.

(2) Решенията по чл. 101, ал. 2 и 3 и чл. 102, ал. 3 може да се обжалват по реда на Административнопроцесуалния кодекс в 14-дневен срок от съобщаването.

(3) При обжалване на актове по тази глава страна в съдебното производство е председателят на Патентното ведомство.

(4) При отмяна по съдебен ред на решения по ал. 1 и 2 въз основа на факти и доказателства, които жалбоподателят е могъл да узнае, посочи и представи в производството пред Патентното ведомство, на административния орган не се възлагат съдебни разноси.

Глава четвърта

МЕЖДУНАРОДНА РЕГИСТРАЦИЯ

Международна регистрация на марки с посочване на Република България

Чл. 107. (1) Международна регистрация на марка с посочване на Република България е регистрация, извършена от Международното бюро по реда на Мадридската спогодба за международна регистрация на марките от 14 април 1891 г. с нейните изменения и допълнения (ратифициранасУказ№ 4312 на Държавния съвет – бр. 97 от 1984

г.) (ДВ, бр. 65 от 2001 г.), наричана по-нататък „Мадридската спогодба“, и по Протокола относно Мадридската спогодба за международна регистрация на марките, приет в Мадрид на 27 юни 1989 г., с неговите изменения и допълнения (ратифициран със закон – ДВ, бр. 35 от 2001 г.), наричан по-нататък „Протокола“.

(2) Международната регистрация на марка по ал. 1 има същото действие, както ако тази марка е била директно заявена и регистрирана в Република България. Тя действа от датата на международната регистрация, съответно от датата на регистрацията на териториалното разширение, при условие че действието ѝ бъде признато на територията на Република България.

(3) Признаването на действието на международната регистрация на територията на Република България може да се откаже в предвидените от Мадридската спогодба и Протокола срокове.

(4) Всяка международна регистрация на марка, за която в Патентното ведомство е постъпило уведомление от Международното бюро, подлежи на проверка по чл. 39, ал. 3, чл. 40, ал. 2, чл. 41, ал. 2, чл. 43 и чл. 47.

(5) Проверката по чл. 39, ал. 3, чл. 40, ал. 2, чл. 41, ал. 2 и чл. 43 се извършва в едномесечен срок от уведомяването на Патентното ведомство за международната регистрация на марка.

(6) За всяка международна регистрация, която отговаря на изискванията на чл. 39, ал. 3, чл. 40, ал. 2, чл. 41, ал. 2, чл. 43 и на изискванията на чл. 11, се изпраща съобщение до Международното бюро с указание, че в предвидения за това срок тя може да е обект на възражение по чл. 51 или на опозиция.

(7) Съобщение до Международното бюро се изпраща и когато:

1. е постановен отказ за признаване на действието на международната регистрация по чл. 39, ал. 3, чл. 40, ал. 2, чл. 41, ал. 2, чл. 43 и чл. 47;

2. отказът за признаване на действието на международната регистрация по чл. 39, ал. 3, чл. 40, ал. 2, чл. 41, ал. 2, чл. 43 и чл. 47 е потвърден с влязло в сила решение;

3. при подадена опозиция срещу признаване на действието ѝ;

4. не е подадена опозиция или тя е отхвърлена като неоснователна с влязло в сила решение;

5. вследствие на подадена опозиция действието на международната регистрация е отказано изцяло или частично с влязло в сила решение.

(8) Когато по международната регистрация е постановено окончателно решение за отказ за признаване на действието ѝ, решението за отказ може да се обжалва при условията и по реда на чл. 69–79.

(9) Международните регистрации, по които Република България е посочена страна, подлежат на публикация при условията и по реда на чл. 49, ал. 3, чл. 50, ал. 5 и чл. 83, ал. 2.

(10) Всяка международна регистрация с признато действие на територията на Република България може да бъде обект на искане за отмяна или заличаване, които се разглеждат при условията и по реда на чл. 69 – 79.

(11) Когато действието на международна регистрация на марка е изцяло или частично отменено или заличено с влязло в сила решение, до Международното бюро се изпраща съобщение.

(12) Притежателят на международна регистрация на марка, действаща на територията на Република България, може да поиска международната регистрация да се трансформира в национална заявка.

(13) Притежателят на международна регистрация на марка, действаща на територията на Република България, който има по-ранна национална регистрация на същата марка, може с искане до Патентното ведомство, придружено с документ за платена държавна такса, ако плащането е по банков път, да поиска международната регистрация да се счита като заместваща националната със запазване на всички права, придобити от националната регистрация.

Международна регистрация на национални марки

Чл. 108. (1) Всяко лице с постоянен адрес или с действителна търговска дейност в Република България, което е притежател на марка, регистрирана или заявена по този закон, може да подаде заявка за международна регистрация.

(2) Заявката се подава чрез Патентното ведомство в Международното бюро.

(3) В случаите на заявка за териториално разширение тя може да се подаде чрез Патентното ведомство или директно в Международното бюро.

(4) Таксите за международна регистрация и териториално разширение се заплащат от заявителя в Международното бюро.

(5) Такси за международна регистрация и за териториално разширение, когато то се подава чрез Патентното ведомство, се дължат и на ведомството съгласно тарифата по чл. 4, ал. 1.

(6) В срок 5 години от датата на международната регистрация, когато заявката или регистрацията на национална марка, която е база за международната регистрация, бъде изцяло или частично отказана, съответно отменена или заличена, с влязло в сила решение, до Международното бюро се изпраща съобщение.

(7) Съобщение до Международното бюро се изпраща и когато в срок 5 години от датата на международната регистрация, заявката или регистрацията на национална марка, която е база за международната регистрация, бъде разделена.

(8) Датата и номерът на международната регистрация на национална марка се отразяват в досието на националната марка и се вписват в Държавния регистър на марките.

Международна регистрация на наименования за произход с посочване на Република България

Чл. 109. (1) Международна регистрация на наименование за произход с посочване на Република България е регистрация, извършена от Международното бюро по реда на Лисабонската спогодба за закрила на наименованията за произход и тяхната международна регистрация от 31 октомври 1958 г. с нейните изменения и допълнения (ратифицирана с Указ № 523 на Държавния съвет – ДВ, бр. 24 от 1975 г.), наричана по-нататък „Лисабонската спогодба“.

(2) Международната регистрация на наименование за произход с посочване на Република България има същото действие, както ако това наименование е било директно заявено и регистрирано в Република България. Това наименование не може да се превърне в родово, докато се ползва със закрила в страната на произхода.

(3) Закрилата на международно наименование за произход в Република България може да се откаже в предвидения от Лисабонската спогодба срок.

(4) Международната регистрация на наименование за произход с посочване на Република България се разглежда при условията и по реда на глава трета.

(5) За всяка международна регистрация на наименование за произход, чието действие е признато на територията на Република България, се изпраща съобщение до Международното бюро.

(6) Съобщение до Международното бюро се изпраща и когато:

1. е постановен отказ за признаване на действието на международната регистрация на наименование за произход;

2. отказът за признаване на действието на международната регистрация на наименование за произход е потвърден с влязло в сила решение.

Международна регистрация на български наименования за произход

Чл. 110. (1) Вписан ползвател на регистрирано наименование за произход може да подаде заявка за международна регистрация.

(2) Заявката се подава чрез Патентното ведомство в Международното бюро.

(3) Таксите за международна регистрация се заплащат от заявителя в Международното бюро.

(4) Такси за международна регистрация се дължат и на Патентното ведомство съгласно тарифата по чл. 4, ал. 1.

(5) Когато с влязло в сила решение заявката, съответно регистрацията, на българско наименование за произход, която е база за международната регистрация, бъде отказана, съответно заличена, или правната закрила на регистрираното наименование за произход бъде прекратена, до Международното бюро се изпраща съобщение.

(6) Датата и номерът на международната регистрация на български наименования за произход се отразяват в досието на наименованието за произход, регистрирано по реда на този закон, и се вписват в Държавния регистър на географските означения.

Глава пета

МАРКА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Регистрация и действие на марката на Европейския съюз

Чл. 111. (1) Марката на Европейския съюз е марка, която е регистрирана в Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост при условията и по реда на Регламент (ЕС) 2017/1001.

(2) Марката на Европейския съюз има действие на територията на Република България и притежателят ѝ се ползва с правата по този закон.

(3) Марката на Европейския съюз се смята за по-ранна марка по смисъла на чл. 12, ал. 2.

(4) Патентното ведомство на Република България е централно ведомство по индустриална собственост по смисъла на Регламент (ЕС) 2017/1001.

(5) Гражданскоправната защита при нарушение на правата върху марка на Европейския съюз се осъществява по реда, предвиден в Регламент (ЕС) 2017/1001.

(6) В случай че искове и мерки, свързани със защитата на марка на Европейския съюз, се предявяват и искат в Република България, се прилага българското законодателство, доколкото в Регламент (ЕС) 2017/1001 не е предвидено друго.

(7) Исковите по ал. 6 са подсъдни на Софийския градски съд като първа инстанция и на Софийския апелативен съд като втора инстанция, които се явяват съдилища за марките на Европейския съюз по смисъла на Регламент (ЕС) 2017/1001.

(8) Принудителното изпълнение на окончателно решение на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост, с което са определени разноски, се извършва по реда на Гражданскопроцесуалния кодекс. Компетентен орган по чл. 110, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 2017/1001 е Софийският градски съд.

Преобразуване на марка на Европейския съюз в национална заявка

Чл. 112. (1) Заявител или притежател на марка на Европейския съюз може да поиска преобразуване на заявката или на регистрацията в заявка за национална регистрация на марка в Република България при условията на чл. 139 – 141 на Регламент (ЕС) 2017/1001.

(2) Когато искането по ал. 1 бъде допуснато от Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост и е изпратено на Патентното ведомство, Патентното ведомство уведомява заявителя или притежателя на марката на Европейския съюз, че ще разгледа искането, ако в двумесечен срок заявителят или притежателят представи:

1. искане за регистрация на марка съгласно чл. 42 ал. 3 с посочени данни на преобразуваната заявка/марка на Европейския съюз;

2. документ за платени такси за регистрация и приоритет (ако има деклариран), при условие че плащането е по банков път;

3. пълномощно на представител по индустриална собственост.

(3) За дата на подаване на заявки по ал. 1 с дата на подаване или приоритет преди присъединяването на Република България към Европейския съюз се счита 1 януари 2007 г.

(4) За дата на подаване на заявки по ал. 1, подадени в Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост след 1 януари 2007 г., се счита датата на подаване на заявката за марка на Европейския съюз.

Глава шеста

ЗАЩИТА НА ПРАВАТА ВЪРХУ МАРКИ И ГЕОГРАФСКИ ОЗНАЧЕНИЯ

Раздел I

Гражданскоправна защита срещу нарушения

Нарушение на правото на регистрирана марка

Чл. 113. (1) Използването в търговската дейност на знак по смисъла на чл. 13, ал. 1 – 4 без съгласието на притежателя на марката съставлява нарушение.

(2) Нарушение съставлява и:

1. поставянето на марката върху материал, предназначен да се използва за етикетирание или опаковане, за търговски книжа или за рекламиране на стоки или услуги, ако лицето, което извършва тези действия, знае или има основание да счита, че поставянето на марката е без съгласието на притежателя;

2. изработването на средство, специално предназначено или пригодено за възпроизвеждане на марката или за притежаването, или за съхраняването на такова средство, ако лицето, което извършва тези действия, знае или има основание да счита, че това средство служи или ще служи за произвеждане на стоки или на материал по т. 1 без съгласието на притежателя;

3. осъществяването на подготвителни действия по смисъла на чл. 14 без съгласието на притежателя на марката;

4. използване на марка от нейния притежател, когато същата е регистрирана на името на агент или представител без съгласието на действителния ѝ притежател, освен ако агентът или представителят обособно своите действия.

Нарушение на регистрирано географско означение

Чл. 114. (1) Използването на регистрирано географско означение в нарушение на разпоредбата на чл. 88, ал. 2 съставлява нарушение.

(2) Нарушение съставлява и използването на регистрирано географско означение от лице, което не е вписано като негов ползвател.

Право на иск

Чл. 115. (1) Право на иск за нарушение имат:

1. притежателят на правото върху марка;

2. лицензополучател със съгласието на притежателя, освен ако друго не е предвидено в договора;

3. лицензополучател на изключителна лицензия, ако притежателят на правото върху марката, след като бъде надлежно уведомен за нарушението, сам не подаде иск в 6-месечен срок от получаване на писмената покана от страна на лицензополучателя;

4. съпритежателят на правото върху марка без съгласието на другите съпритежатели;

5. действителният притежател на марка, която е била регистрирана на името на агент или представител.

(2) Със съгласието на притежателя на колективна марка иск за нарушение може да подаде и всяко лице, което може да я използва. Съгласието на притежателя не се изисква, ако, след като бъде надлежно уведомен за нарушението, сам не подаде иск в 6-месечен срок от уведомяването.

(3) Право на иск има и всеки вписан ползвател на регистрирано географско означение.

(4) Право на иск има и орган за професионална защита, който е редовно признат като лице, имащо право да представлява ползвателите на конкретно регистрирано географско означение, наименование на храна с традиционен специфичен характер или традиционно наименование за вино.

(5) С цел получаване на обезщетение за претърпените от него вреди лицензополучателят, както и лицето, което има право да използва колективна марка, може да участва в производството по иск за нарушение, започнато от притежателя на правото върху марката.

(6) Притежателят на колективна марка има право да претендира обезщетение от името на лицата, получили право да използват марката, за претърпените от тях вреди в резултат на неразрешеното използване на марката.

Искове за нарушение

Чл. 116. (1) Исковете за нарушение на правата по този закон може да бъдат за:

1. установяване факта на нарушението;

2. преустановяване на нарушението и/или за забрана за извършване на дейността, която ще съставлява нарушение;

3. обезщетение за вреди;

4. изземване и унищожаване на вещите, предмет на нарушението, включително средствата и материалите за неговото извършване.

(2) Едновременно с иска по ал. 1 ищецът може да поиска по съдебен ред и:

1. да му бъдат предадени вещите, предмет на нарушението;

2. да му бъдат заплатени разходите, свързани със съхранението и унищожаването на вещите, предмет на нарушението;

3. разгласяване за сметка на нарушителя на диспозитива на решението на съда в два всекидневника, в часови пояс на телевизионна програма с национално покритие или по друг начин, определен от съда.

(3) Независимо от исковите по ал. 1 носителят на права по този закон може да предяви иск за преустановяване на предоставяни от посредници дейности или услуги, когато същите допринасят на трети страни за нарушаване на права по този закон. Уважаването на иск по отношение на посредник не е обвързано с предявяване на иск по ал. 1 срещу самия нарушител. Когато по отношение на посредник са налице условията за изключване на отговорността по чл. 16 от Закона за електронната търговия, срещу него може да бъде предявен искът по тази алинея само ако преди това до него е отправена покана за доброволно изпълнение.

Възражение за реално използване

Чл. 117. (1) В срока за отговор на исквата молба ответникът може да възрази, че към момента на предявяване на иска марката не е реално използвана по смисъла на чл. 21, при условие че от датата на регистрация на марката до датата на предявяване на иска са изминали не по-малко от 5 години.

(2) При възражение по ал. 1 съдът задължава ищеца да представи доказателства, че в 5-годишния период преди датата на предявяване на иска марката е реално използвана във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана и на които се основава искът, или че съществуват основателни причини за неизползването ѝ.

(3) Когато марката не е реално използвана във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана и на които се основава искът, или не бъдат представени доказателства, че съществуват основателни причини за неизползването, искът се отхвърля.

Определяне на обезщетението

Чл. 118. (1) Обезщетение се дължи за всички претърпени имуществени и неимуществени вреди и пропуснати ползи, които са пряка и непосредствена последица от нарушението.

(2) При определяне размера на обезщетението съдът взема предвид и всички обстоятелства, свързани с нарушението, както и приходите, получени от нарушителя вследствие на нарушението.

(3) Съдът определя справедливо обезщетение, което трябва да въздейства възпиращо и предупредително на нарушителя и на останалите членове на обществото.

Особени случаи на обезщетение

Чл. 119. (1) Когато искът е установен по основание, но няма достатъчно данни за неговия размер, ищецът може да иска като обезщетение:

1. от 500 до 100 000 лв., като конкретният размер се определя по преценка на съда при условията на чл. 118, ал. 2 и 3, или

2. равностойността по цени на дребно на правомерно произведени стоки, идентични или сходни със стоките – предмет на нарушението.

(2) При определяне на обезщетението по ал. 1 се вземат предвид и приходите, получени вследствие на нарушението.

Изземване на вещи – предмет на нарушение

Чл. 120. Изземване на вещите по чл. 116, ал. 1, т. 4 – предмет на нарушение, може да се иска както по отношение на вещи, намиращи се на конкретно място, така и по отношение на вещи, намиращи се в търговската мрежа.

Носене на отговорност

Чл. 121. Юридическите лица и едноличните търговци носят гражданска отговорност за нарушаването на права по този закон, извършено виновно от лицата, които ги представляват, от техни служители или от лица, насти от тях. В този случай вината се предполага до доказване на противното.

Осигуряване на доказателства по иски и обезпечителни производства

Чл. 122. (1) Когато ищецът е представил доказателства в подкрепа на исканията си, но е посочил и други доказателства от значение за решаване на делото, които се намират под контрола на ответника, съдът може по искане на ищеца да задължи ответника да предостави тези доказателства.

(2) Съдът може при условията на ал. 1 по искане на ищеца да задължи ответника да осигури възможност за запознаване с банкови, финансови и търговски документи, които се намират под негов контрол.

(3) Ищецът е длъжен да не разгласява съдържащата се в документите по ал. 2 информация.

(4) Представянето на доказателства за единично или еднократно използване на закриляна по този закон марка или географско означение се приема като достатъчно основание за прилагане на разпоредбите на ал. 1 и 2.

(5) Наличието на обстоятелствата, свързани с твърдяно нарушение, може да се установи и с представянето на доказателства за единично или еднократно неправомерно използване на закриляна по този закон марка или географско означение.

Искане на информация за произхода и разпространителските мрежи при нарушение

Чл. 123. (1) Съдът може по искане на ищеца да задължи ответника или трето лице да предостави информация относно обстоятелства, които са от значение за решаване на делото.

(2) Трето лице по смисъла на ал. 1 е всяко лице, което:

1. държи стоки или вещи – предмет на нарушение, или
2. предоставя услуги, водещи до нарушение, или
3. ползва услуги, които съставляват нарушение, или
4. е посочено от лице по т. 1 – 3 като участник в изработването, производството или разпространението на тези стоки или услуги.

(3) Данните по ал. 1 могат да включват:

1. имената и адресите на производителите, разпространителите, доставчиците и други лица, които са били преди това държатели на стоките, вещите, предмет на нарушението, или услугите, както и на предполагаемите разпространители на едро и дребно, търговците на едро и на дребно, за които са били предназначени;

2. данни за произведените, доставените, получените или поръчаните количества, както и за приходите, получени от въпросните стоки, вещи или услуги, предмет на нарушението.

(4) Алинея 1 не се прилага, когато изпълнението ѝ може да доведе до нарушаване на разпоредба на друг закон.

(5) Алинеи 1 и 3 се прилагат само за действия, които се извършват за пряка или непряка икономическа или търговска изгода.

Привременни мерки

Чл. 124. (1) При нарушение на правото върху марка или географско означение или когато има достатъчно данни да се смята, че такова нарушение ще се извърши или някое доказателство ще се изгуби, унищожи или укрие, съдът по искане на лицето, което има право на иск, може, без да уведоми ответната страна за това, да допусне и някоя от следните мерки:

1. забрана за извършване на действия, за които се твърди, че съставляват или ще съставляват неправомерно използване на марка или географско означение;

2. изземване на вещите, предмет на нарушението, за които се твърди, че нарушават правото върху марка или географско означение, както и на други доказателства от значение за доказване на нарушението;

3. изземване от употреба на вещите по чл. 113, ал. 2;

4. запечатване на помещението, в което се твърди, че се извършва или ще се извърши нарушението.

(2) Допускането, налагането и отмяната на привременните мерки се извършва по реда на чл. 389–403 от Гражданския процесуален кодекс с изключение на чл. 398, ал. 2, изречение първо и доколкото този закон не предвижда друго.

(3) Привременната мярка забрана за извършване на действия се налага със съобщаването ѝ от съда.

(4) Привременните мерки по ал. 1, т. 2 – 4 се налагат от съдебния изпълнител, който извършва действието едновременно с връчването на съобщението за налагане на мярката в тридневен срок от постъпването на искането от ищеца до съдебния изпълнител. Привременната мярка, допусната за предотвратяване на предстоящо нарушение, се налага в срок, съобразен с целта ѝ. Изтетото имущество се предава по опис за пазене на ищеца, който може да го използва единствено като доказателствено средство.

(5) Ищецът или негов представител има право да присъства и съдейства при налагането на привременните мерки.

(6) Привременната мярка по ал. 1, т. 1 може да бъде наложена и по отношение на трети лица, за които има достатъчно данни, че способстват за извършването на дейността, за която се твърди, че съставлява или ще съставлява неправомерно използване.

(7) Лицето, което има право на иск, е длъжно да не разгласява информацията, станала му известна при или по повод на мерките по ал. 1.

(8) Ако се установи, че наложената мярка е поискана неоснователно, ответната страна може да иска от лицето, което я е поискало, да ѝ заплати причинените вследствие на мярката вреди.

Подсъдност

Чл. 125. Исковете по този закон са подсъдни на Софийския градски съд.

Раздел II

Мерки за защита от страна на митническите органи

Основания и приложно поле

Чл. 126. (1) Митническите органи прилагат мерки спрямо стоки под митнически надзор или митнически контрол, за които се предполага, че нарушават право върху марка или географско означение, при условията и по процедурите на Регламент (ЕС) № 608/2013.

(2) Мерките за защита се прилагат по отношение на всички представени пред митническите органи стоки, независимо дали са поставени под митнически режим, в това число по отношение на стоки, които са придвижвани под режим транзит.

(3) Алинея 1 се прилага и спрямо стоки, независимо дали по отношение на тях е задействан митнически режим, които са открити в резултат на проверка, осъществена от митническите органи при упражняване на правомощията им, на територията на Република България.

(4) При прилагането на мерките митническите органи събират такси за покриване на разходите по съхранението на стоките в размер, определен от Министерския съвет по реда на чл. 12 от Закона за митниците.

Раздел III

Административнонаказателни разпоредби

Административни нарушения и наказания

Чл. 127. (1) Лице, което използва в търговската дейност по смисъла на чл. 13, ал. 1 и 2 стоки или услуги, означени със знак, идентичен или сходен на регистрирана марка, без съгласието на нейния притежател, се наказва с глоба от 2000 до 10 000 лв., а едноличните търговци и юридическите лица – с имуществена санкция в размер от 3000 до 20 000 лв.

(2) Наказанията по ал. 1 се налагат и на лице, което без съгласието на притежателя на регистрирана марка:

1. поставя знак, идентичен или сходен на марката, върху опаковки, етикети, маркировки, елементи или устройства за защита или автентичност, или върху всякакви други средства и материали;

2. предлага за продажба, пуска на пазара, съхранява или държи с тези цели, внася, изнася опаковки, етикети, маркировки, елементи или устройства за защита или автентичност, или върху всякакви други средства и материали, върху които е поставена марката, с цел да се използват тези опаковки, етикети, маркировки, елементи или устройства за защита или автентичност, или върху всякакви други средства и материали, върху които е поставена марката, с цел да се използват тези опаковки, етикети, маркировки, елементи или устройства за защита или автентичност, или върху всякакви други средства и материали;

(3) Наказанията по ал. 1 се налагат и на лице, което:

1. въвежда на територията на Република България стоки по чл. 13, ал. 3 без съгласието на притежателя на регистрираната марка;

2. използва означение, което не се различава съществено от регистрирано географско означение;

3. използва регистрирано по този закон географско означение, без да е вписано като негов ползвател.

(4) При повторно и всяко следващо нарушение по ал. 1 – 5, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на предходното наказателно постановление, на лицето се налага глоба от 3000 до 15 000 лв., а на едноличните търговци и юридическите лица – имуществена санкция в размер от 5000 до 30 000 лв.

(5) Предметът на нарушението по ал. 1 – 4, независимо чия собственост е, се отнема в полза на държавата и се предава за унищожаване на органите на Министерството на вътрешните работи, като притежателят на марката или упълномощено от него лице може да присъства на унищожаването.

(6) Когато знакът по ал. 1 е използван за предлагане или предоставяне на услуги, на нарушителя се указва да го премахне.

(7) При системни нарушения мястото, в което те се извършват, се запечатва за срок от три до 6 месеца.

(8) Предходните алинеи се прилагат и по отношение на стоки, които преминават транзитно през територията на Република България.

(9) Алинеи 1 – 8 се прилагат, независимо дали е налице някое от обстоятелствата по чл. 37.

Проверка за нарушения

Чл. 128. (1) Проверка за установяване на нарушенията по чл. 127 се извършва по:

1. инициатива на Патентното ведомство;

2. искане на прокурор или на органите на МВР;

3. сигнал на притежателя на правото върху марка или на вписания ползвател на регистрирано географско означение;

4. сигнал на съпритежателя на правото върху марка без съгласието на другите съпритежатели;

5. сигнал на лицензополучателя на изключителна лицензия;

6. сигнал на лицензополучателя на неизключителна лицензия със съгласието на притежателя, освен ако друго не е предвидено в договора;

7. сигнал на лице, което има право да използва колективна марка със съгласието на нейния притежател.

(2) Сигналът за проверка трябва да съдържа:

1. идентификационни данни за лицето, което го е подало – име, адрес за кореспонденция, факс и електронен адрес, ако лицето разполага с такива;

2. идентификационни данни за марката или географското означение, правата, за които се твърди, че са нарушени;

3. идентификационни данни за притежателя на марката или ползвателя на географското означение;

4. идентификационни данни за предполагаемия нарушител;

5. точен адрес и вид на обекта, където се извършва предполагаемото нарушение.

(3) Към сигнала за проверка се прилагат:

1. пълномощно, когато сигналът е подаден чрез представител по индустриална собственост;

2. доказателства, установяващи обстоятелствата за лицата по ал. 1, т. 5 – 7.

(4) Проверка не се извършва, когато сигналът не отговаря на изискванията по ал. 2 и 3 и след дадени указания нередовностите не са отстранени.

(5) След произнасяне по административнонаказателната преписка наказващият орган уведомява лицата по ал. 1, т. 2 – 7 за резултатите от извършената проверка.

Установяване на нарушенията и връчване на акт за установяване на административно нарушение

Чл. 129. (1) Нарушението се установява с акт, който се съставя от длъжностно лице, определено със заповед на председателя на Патентното ведомство, след извършване на проверка. За извършване на проверката органите на МВР оказват съдействие на служителите на Патентното ведомство съгласно правомощията си по Закона за Министерството на вътрешните работи. Редът за организиране и провеждане на съвместните действия се определя с инструкцията, издадена от министъра на вътрешните работи и от председателя на Патентното ведомство.

(2) Актът за установяване на административно нарушение се връчва на нарушителя или на упълномощено от него лице срещу подпис. Когато е съставен в отсъствието на нарушителя, актът се връчва чрез съответната общинска администрация или чрез органите на МВР.

(3) Когато актът не може да бъде връчен по реда на ал. 2, на таблото за обявления и на интернет страницата на Патентното ведомство се публикува съобщение за съставянето му за срок, не по-кратък от 7 дни. Ако в 14-дневен срок от свалянето на съобщението лицето по ал. 1 не се яви в Патентното ведомство за предявяване и подписване на акта, това се отбелязва в акта и той се счита за връчен в деня на отбелязването.

(4) В съобщението по ал. 3 се включват името и адресът на лицето, на което е съставен актът за установяване на административното нарушение.

Правомощия на длъжностното лице

Чл. 130. (1) Длъжностното лице по чл. 129 има право да:

1. изисква достъп до подлежащите на контрол обекти;

2. изисква необходимите документи във връзка с осъществяваните проверки и да взема образци за експертна оценка;

3. изготвя фотоснимки от подлежащите на контрол обекти.

(2) Длъжностното лице е длъжно да:

1. отразява точно и пълно фактите при извършената проверка в акта за нарушение;

2. опазва служебната, производствената и търговската тайна, станала му известна във връзка с извършените проверки;

3. не разгласява данни от проверките, освен в случаите по чл. 128, ал. 5;

4. използва информацията от проверките само за целите на производството по нарушението.

Протокол за изземване

Чл. 131. (1) Предметът на нарушението се изземва от длъжностните лица по чл. 129 с протокол.

(2) В протокола по ал. 1 се посочват: датата и мястото на действията; лицата, които са участвали; направените искания, бележки и възражения, ако има такива; събраните доказателства – брой, вид, както и други данни.

(3) Протоколът се подписва от лицето, извършило действията, от проверяваното лице и от поне един свидетел.

(4) В случаите, когато проверяваното лице откаже да подпише протокола или отсъства, той се подписва от поне още един свидетел.

Задължение за съдействие

Чл. 132. Лицата, при които се извършва проверката по чл. 129, са длъжни:

1. да осигурят безпрепятствен достъп до проверяваните търговски обекти, складове и производствени бази и помещения;

2. да предоставят исканите от длъжностното лице документи и доказателства;

3. да съхраняват оставените на отговорно пазене вещи;

4. да оказват съдействие на длъжностните лица по повод на извършваната проверка.

Налагане на административните наказания

Чл. 133. (1) Наказателните постановления се издават от председателя на Патентното ведомство или от оправомощен от него заместник-председател.

(2) Наказателните постановления по ал. 1 подлежат на обжалване пред Софийския районен съд.

Изпълнение на административните наказания

Чл. 134. (1) Наказанията глоба или имуществена санкция се изпълняват доброволно в 7-дневен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което са наложени, като сумата се внася в касата или се превежда по сметка на Патентното ведомство.

(2) Глобите и имуществените санкции подлежат на принудително изпълнение от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.

(3) След влизането в сила на наказателното постановление или решението на съда вещите, отнети в полза на държавата, се предават за унищожаване на органите на Министерството на вътрешните работи.

Прилагане на Закона за административните нарушения и наказания

Чл. 135. Доколкото в този раздел не е предвидено друго, установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. По смисъла на този закон:

1. „Вътрешноведомствени документи“ са документите, създадени от председателя, заместник-председателите или от длъжностно лице от администрацията на Патентното ведомство в хода на производствата по този закон, както и документи на ведомството и/или администрацията, свързани с оперативната дейност, като заповеди, становища, доклади, докладни записки други подобни.

2. „Представител по индустриална собственост“ е лице, вписано в регистъра на представителите по индустриална собственост на Патентното ведомство, или лице с право да упражнява същата дейност в друга държава – членка на Европейския съюз.

3. „Представяне на марката“ е формата ѝ на обективизиране, която позволява чрез използването на общодостъпна технология да бъде възпроизведена по ясен, точен, автономен, лесно достъпен, разбираем, устойчив и осезаем начин.

4. „Общизвестна марка“ е марка по смисъла на чл. 6, второ от Парижката конвенция.

5. „Официална или официално призната изложба“ е изложба по смисъла на Конвенцията от 22 ноември 1928 г. за международните изложения, организирани в държавите – членки на Парижката конвенция, с нейните изменения и допълнения.

6. „Внос или износ на стоки“ е фактическото пренасяне през границата на Република България на стоки, носещи знак, идентичен или сходен на регистрирана марка или регистрирано географско означение, или негова имитация, независимо дали по отношение на тези стоки е задействан митнически режим.

7. „Агент или представител“ е лице, което действа или трябва да действа в интерес на действителния притежател на марка въз основа на правна или фактическа връзка с него по отношение на стоките или услугите, означени с марката.

8. „Държавен експерт“ е експерт по смисъла на чл. 83, ал. 2 от Закона за патентите и регистрацията на полезните модели.

9. „Фирма“ за целите на чл. 12, ал. 7 не включва вида на търговеца.

§ 2. Разпоредбите на този закон, които се прилагат за държавите – членки на Европейския съюз, се прилагат и за другите държави – страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство.

§ 3. Този закон въвежда изискванията на Директива (ЕС) 2015/2436 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2015 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно марките (ОВ, L 336/1 от 23 декември 2015 г.).

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 4. Законът за марките и географските означения (обн., ДВ, бр. 81 от 1999 г.; попр., бр. 82 от 1999 г.; изм., бр. 28, 43, 94 и 105 от 2005 г., бр. 30, 73 и 96 от 2006 г., бр. 59 от 2007 г., бр. 36 от 2008 г., бр. 12 и 32 от 2009 г., бр. 19 и 80 от 2010 г., бр. 54 от 2011 г., бр. 58 от 2016 г., бр. 58 и 85 от 2017 г. и бр. 61 от 2018 г.) се отменя.

§ 5. (1) Този закон се прилага за заявките за регистрация на марки и географски означения, по които няма влязло в сила решение до влизането му в сила.

(2) Този закон се прилага за искания за отмяна и заличаване на регистрация на марки и географски означения, по които няма влязло в сила решение до влизането му в сила.

(3) Регистрациите на географските означения по отменения Закон за марките и географските означения за спиртни напитки, които попадат в обхвата на Регламент (ЕО) № 110/2008, за продукти по чл. 92, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 и за ароматизирани лозаро-винарски продукти, които попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 251/2014, се прекратяват от деня на влизането в сила на този закон.

(4) Производствата по заявките за регистрация на географско означение за спиртни напитки, които попадат в обхвата на Регламент (ЕО) № 110/2008, за продукти по чл. 92, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 и за ароматизирани лозаро-винарски продукти, които попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 251/2014, или по заявките за вписване на ползвател на такова географско означение, по които до влизането в сила на този закон няма влязло в сила решение, се прекратяват.

(5) Не се образуват административнонаказателни производства, а образуватите се прекратяват, за нарушения на права върху регистрирани географски означения за земеделски продукти и храни, които попадат в обхвата на Регламент (ЕС) № 1151/2012, извършени до влизането в сила на този закон.

(6) В тридневен срок от влизането в сила на този закон Патентното ведомство уведомява Международното бюро за прекратяването на националните регистрации на географски означения, въз основа на които са направени международни регистрации.

(7) До 6 месеца от влизането в сила на този закон всички обстоятелства, подлежащи на вписване в държавните регистри на марките и на географските означения, се публикуват и в Официалния бюлетин на Патентното ведомство.

§ 6. В Закона за патентите и регистрацията на полезните модели (обн., ДВ, бр. 27 от 1993 г.; изм., бр. 83 от 1996 г., бр. 11 от 1998 г., бр. 81 от 1999 г., бр. 45, 66 и 68 от 2002 г., бр. 17 от 2003 г., бр. 30 и 64 от 2006 г., бр. 31 и 59 от 2007 г., бр. 36 от 2008 г., бр. 19 от 2010 г., бр. 38 от 2012 г. и бр. 58 от 2017 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 3, ал. 1, изречение първо думата „местен“ се заличава.

2. В глава първа се създава чл. 56:

„Досие

Чл. 56. (1) Патентното ведомство поддържа за всяко изобретение, полезен модел и сертификат за допълнителна закрила досие на хартиен и електронен носител, което включва цялата документация по издаването на защитния документ и последващите вписвания. В случаите на чл. 67, чл. 72а, чл. 72б, ал. 2 и чл. 72в досието включва цялата документация във връзка с действията, предвидени в този закон.

(2) Право на достъп до досието на изобретението, полезния модел и сертификата за допълнителна закрила имат заявителят, притежателят, представителят по индустриална собственост, юрисконсулт от администрацията на заявителя или притежателя, както и адвокат, писмено упълномощен от заявителя или притежателя. Достъп до досието има и лице, което е изрично упълномощено с нотариално заверено пълномощно от заявителя или притежателя.

(3) Право на достъп до административната преписка по образувано производство по спорове имат страните, участващи в тях, представителите по индустриална собственост, юрисконсулт от администрацията на заявителя, притежателя или искателя, адвокат, писмено упълномощен от заявителя, притежателя или искателя, както и лице, което е изрично упълномощено с нотариално заверено пълномощно от тях.

(4) Всяко лице има право на информация за данните, съдържащи се в досието на изобретението, полезния модел и сертификата за допълнителна закрила, които подлежат на вписване.

(5) След публикацията по чл. 51 всяко лице има право да получи достъп до заявката за издаден патент, така както е подадена.

(6) След публикацията по чл. 77, ал. 1 всяко лице има право да получи достъп до заявката за регистрация на полезния модел, така както е подадена, и до доклада по чл. 75е, ал. 3.

(7) Трети лица, по отношение на които са вписани допустими от закона обстоятелства, имат право на достъп само до документацията, въз основа на която е извършено вписването.

(8) Правото на достъп до досие включва правото на оправомощените по този закон лица да се запознаят и да получат копия от всички материали и документи, които се съхраняват в съответното досие, с изключение на вътрешноведомствените документи по смисъла на § 1, т. 1 от допълнителните разпоредби на Закона за марките и географските означения.

(9) Редът за предоставяне на достъп до досиетата и за получаване на справки или извлечения от регистрите се определя с инструкция на председателя на Патентното ведомство.“

3. Членове 51а и 77а се отменят.

4. Наименованието на глава осма „а“ се изменя така: „Мерки за защита от страна на митническите органи“.

5. Член 83а се изменя така:

„Основания и приложно поле

Чл. 83а. (1) Митническите органи прилагат мерки спрямо стоки под митнически надзор или митнически контрол, за които се предполага, че нарушават патент, сертификат за допълнителна закрила или регистриран полезен модел, при условията и по процедурите на Регламент (ЕС) № 608/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно защитата на правата върху интелектуалната собственост, осъществявана от митническите органи, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета (ОВ, L 181/15 от 29 юни 2013 г.).

(2) Алинея 1 се прилага и спрямо стоки, независимо дали по отношение на тях е задействан митнически режим, които са открити в резултат на проверка, осъществявана от митническите органи при упражняване на правомощията им, на територията на Република България.

(3) При прилагането на мерките митническите органи събират такси за покриване на разходите по съхранението на стоките в размери, определени от Министерския съвет по реда на чл. 12 от Закона за митниците.“

6. Член 83б се отменя.

§ 7. В Закона за промишления дизайн (обн., ДВ, бр. 81 от 1999 г.; изм., бр. 17 от 2003 г., бр. 43 и 105 от 2005 г., бр. 30 и 73 от 2006 г., бр. 59 от 2007 г., бр. 12 и 32 от 2009 г., бр. 35 от 2010 г., бр. 58 от 2016 г. и бр. 85 от 2017 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 5 навсякъде думата „местен“ се заличава.

2. Член 7 се изменя така:

„Досие

Чл. 7. (1) Патентното ведомство поддържа за всеки промишлен дизайн досие на хартиен и електронен носител, което включва цялата документация по регистрацията и последващите вписвания. В случаите по чл. 50 – 53 досието включва цялата документация във връзка с действията, предвидени в този закон.

(2) Право на достъп до досието на промишления дизайн имат заявителят, притежателят, представителят им по индустриална собственост, юрисконсулт от администрацията на заявителя или притежателя, както и адвокат, писмено упълномощен от заявителя или притежателя. Достъп до досието има и лице, което е изрично упълномощено с нотариално заверено пълномощно от заявителя или притежателя.

(3) Право на достъп до административната преписка по образувано производство по спорове имат страните, участващи в тях, представителите им по индустриална собственост, юрисконсулт от администрацията на заявителя, притежателя на промишления дизайн или искателя, адвокат, писмено упълномощен от заявителя, притежателя на промишлен дизайн или искателя, както и лице, което е изрично упълномощено с нотариално заверено пълномощно от тях.

(4) Всяко лице има право на информация за данните, съдържащи се в досието на промишления дизайн, които подлежат на вписване.

(5) Трети лица, по отношение на които са вписани допустими от закона обстоятелства, имат право на достъп само до документацията, въз основа на която е извършено вписването.

(6) Правото на достъп до досие включва правото на оправомощените по този закон лица да се запознаят и да получат копия от всички материали и документи, които се съхраняват в съответното досие, с изключение на вътрешноведомствените документи по смисъла на § 1, т. 1 от допълнителните разпоредби на Закона за марките и географските означения.

(7) Редът за предоставяне на достъп до досиетата и за получаване на справки или извлечения от Държавния регистър на промишлените дизайни се определя с инструкция на председателя на Патентното ведомство.“

3. Наименованието на глава шеста се изменя така: „Мерки за защита от страна на митническите органи“.

4. Член 62 се изменя така:

„Приложно поле

Чл. 62. (1) Митническите органи прилагат мерки спрямо стоки под митнически надзор или митнически контрол, за които се предполага, че нарушават право върху промишлен дизайн, при условията и по процедурите на Регламент (ЕС) № 608/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно защитата на правата върху интелектуалната собственост, осъществявана от митническите органи, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета (ОВ, L 181/15 от 29 юни 2013 г.).

(2) Мерките за защита се прилагат за всички представени пред митническите органи стоки, независимо дали са поставени под митнически режим, в това число по отношение на стоки, които са придвижвани под режим транзит.

(3) Алинея 1 се прилага и спрямо стоки, независимо дали по отношение на тях е задействан митнически режим, които са открити в резултат на проверка, осъществявана от митническите органи при упражняване на правомощията им, на територията на Република България.

(4) При прилагането на мерките митническите органи събират такси за покриване на разходите по съхранението на стоките в размер, определен от Министерския съвет по реда на чл. 12 от Закона за митниците.“

5. Членове 63, 63а, 64 и 64а се отменят.

6. В чл. 66 ал. 2 се отменя.

7. В § 1 от допълнителните разпоредби:

а) в т. 4 думата „местен“ се заличава, а думите „Закона за патентите“ се заменят със „Закона за патентите и регистрацията на полезните модели“;

б) в т. 5 думите „Закона за патентите“ се заменят със „Закона за патентите и регистрацията на полезните модели“.

§ 8. В Закона за закрила на новите сортове растения и породи животни (обн., ДВ, бр. 84 от 1996 г.; изм., бр. 27 от 1998 г., бр. 81 от 1999 г., бр. 86 от 2000 г., бр. 18 от 2004 г., бр. 30 от 2006 г., бр. 109 от 2007 г., бр. 36 от 2008 г., бр. 26 от 2010 г. и бр. 58 от 2017 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 5, ал. 1 думата „местен“ се заличава.

2. Създават се чл. 5а, 5б и 5в:

„Регистър на сертификатите за нови сортове растения и породи животни

Чл. 5а. (1) Патентното ведомство поддържа Регистър на сертификатите за нови сортове растения и породи животни.

(2) Регистърът по ал. 1 съдържа:

1. номер и дата на подаване на заявката;

2. номер на издадения сертификат;

3. TAXON код;

4. номер на Официалния бюлетин на Патентното ведомство и дата на публикация на заявката;

5. номер на Официалния бюлетин на Патентното ведомство и дата на публикация за издадения сертификат;
6. наименование на сорта растения/породата животни;
7. латинско наименование на сорта растения/породата животни;
8. име и адрес на заявителя;
9. име на автора;
10. начало на действие на сертификата;
11. заплатени годишни такси за поддържане действието на сертификата – дата на плащането и поредната година, за която се отнася;
12. актуален статус на сертификата;
13. име и адрес на представителя по интелектуална собственост, когато е упълномощен такъв.

Достъп до регистъра

Чл. 56. (1) Регистърът по чл. 5а е електронен и публичен. Той се публикува на интернет страницата на Патентното ведомство.

(2) Патентното ведомство събира, организира, оповестява публично и съхранява данните, подлежащи на вписване, включително всички лични данни, необходими за целите на поддържане на регистъра и изпълнение на дейностите си по този закон.

(3) Всяко лице може да иска справка или извлечение от съдържанието на регистъра.

Досие

Чл. 5в. (1) Патентното ведомство поддържа за всеки нов сорт растения и порода животни досие на хартиен и електронен носител, което включва цялата документация по издаването на защитния документ и последващите вписвания.

(2) Право на достъп до досиетата на новите сортове растения и породи животни имат заявителят, притежателят, представителят им по интелектуална собственост, юриконсулт от администрацията на заявителя или притежателя, както и адвокат, писмено упълномощен от заявителя или притежателя. Достъп до досието има и лице, което е изрично упълномощено с нотариално заверено пълномощно от заявителя или притежателя.

(3) Право на достъп до административната преписка по образувано производство по спорове имат страните, участващи в тях, представителите им по интелектуална собственост, юриконсулт от администрацията им, адвокат, писмено упълномощен от заявителя, притежателя или искателя, както и лице, което е изрично упълномощено с нотариално заверено пълномощно от заявителя, притежателя или искателя.

(4) След публикацията по чл. 41 всяко лице има право да получи достъп до заявката за нов сорт растения или порода животни, така както е подадена.

(5) Всяко лице има право на информация за данните, съдържащи се в досието на сорта растения или породата животни, които подлежат на вписване.

(6) Трети лица, по отношение на които са вписани допустими от закона обстоятелства, имат право на достъп само до документацията, въз основа на която е извършено вписването.

(7) Правото на достъп до досие на нов сорт растения или порода животни включва правото на оправомощените по този закон лица да се запознаят и да получат копия от всички материали и документи, които се съхраняват в съответното досие, с изключение на вътрешноведомствените документи по смисъла на § 1, т. 1 от допълнителните разпоредби на Закона за марките и географските означения.

(8) Редът за предоставяне на достъп до досиетата на сортовете растения или породите животни и за получаване на справки или извлечения от регистъра се определя с инструкция на председателя на Патентното ведомство.“

§ 9. В Закона за топологията на интегралните схеми (обн., ДВ, бр. 81 от 1999 г.; изм., бр. 30 от 2006 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 4 навсякъде думата „местен“ се заличава.

2. Член 6 се изменя така:

„Досие

Чл. 6. (1) Патентното ведомство поддържа за всяка топология досие на хартиен и електронен носител, което включва цялата документация по регистрацията и последващите вписвания.

(2) Право на достъп до досието на топологията имат заявителят, притежателят, представителят им по индустриална собственост, юриконсулт от администрацията на заявителя или притежателя, както и адвокат, писмено упълномощен от заявителя или притежателя. Достъп до досието има и лице, което е изрично упълномощено с нотариално заверено пълномощно от заявителя или притежателя.

(3) След публикацията по чл. 29 всяко лице има право на информация за данните, съдържащи се в досието на топологията, които подлежат на вписване.

(4) Трети лица, по отношение на които са вписани допустими от закона обстоятелства, имат право на достъп само до документацията, въз основа на която е извършено вписването.

(5) Патентното ведомство не предоставя достъп на трети лица до материала, идентифициращ топологията, или до частите от него, определени от нейния притежател като търговска тайна, освен по разпореждане на съда, когато тези лица са страни в съдебен процес по заличаване на регистрацията или нарушаване на изключителното право.

(6) Правото на достъп до досие включва правото на оправомощените по този закон лица да се запознаят и да получат копия от всички материали и документи, които се съхраняват в съответното досие, с изключение на тези по ал. 5 и на вътрешноведомствените документи по смисъла на § 1, т. 1 от допълнителните разпоредби на Закона за марките и географските означения.

(7) Редът за предоставяне на достъп до досиетата и за получаване на справки или извлечения от регистъра се определя с инструкция на председателя на Патентното ведомство.“

3. В § 1 т. 3 от допълнителните разпоредби се изменя така:

„3. „Представител по индустриална собственост“ е лице, което е представител по смисъла на чл. 3 от Закона за патентите и регистрацията на полезните модели.“

§ 10. В Закона за авторското право и сродните му права (обн., ДВ, бр. 56 от 1993 г.; изм., бр. 63 от 1994 г., бр. 10 от 1998 г., бр. 28 и 107 от 2000 г., бр. 77 от 2002 г., бр. 28, 43, 74, 99 и 105 от 2005 г., бр. 29, 30 и 73 от 2006 г., бр. 59 от 2007 г., бр. 12 и 32 от 2009 г., бр. 25 от 2011 г., бр. 21 от 2014 г., бр. 14 от 2015 г., бр. 28 и 94 от 2018 г. и бр. 17 и 47 от 2019 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 94с, ал. 2 думите „чл. 95д, 95е, 96б и 96г“ се заменят с „чл. 95д, 95е и 96б“.

2. Наименованието на глава дванадесета „а“ се изменя така: „Мерки за защита от страна на митническите органи“.

3. Член 96б се изменя така:

„Основания и приложно поле

Чл. 96б. (1) Митническите органи прилагат мерки спрямо стоки под митнически надзор или митнически контрол, за които се предполага, че нарушават закриляно от този закон право, при условията и по процедурите на Регламент (ЕС) № 608/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно защитата на правата върху интелектуалната собственост, осъществявана от митническите органи, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1383/2003 на Съвета (ОВ, L 181/15 от 29 юни 2013 г.).

(2) Алинея 1 се прилага и спрямо стоки, независимо дали по отношение на тях е задействан митнически режим, които са открити в резултат на проверка, осъществявана от митническите органи при упражняване на правомощията им, на територията на Република България.

(3) При прилагането на мерките митническите органи събират такси за покриване на разходите по съхранението на стоките в размер, определен от Министерския съвет по реда на чл. 12 от Закона за митниците.“

4. Членове 96в, 96г и 96д се отменят.

§ 11. В Гражданския процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 59 от 2007 г.; изм., бр. 50 от 2008 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2008 г. – бр. 63 от 2008 г.; изм., бр. 69 от 2008 г., бр. 12, 19, 32 и 42 от 2009 г.; Решение № 4 на Конституционния съд от 2009 г. – бр. 47 от 2009 г.; изм., бр. 82 от 2009 г., бр. 13 и 100 от 2010 г.; Решение № 15 на Конституционния съд от 2010 г. – бр. 5 от 2011 г.; изм., бр. 45, 49 и 99 от 2012 г., бр. 15 и 66 от 2013 г., бр. 53 и 98 от 2014 г., бр. 50 от 2015 г., бр. 15 и 43 от 2016 г., бр. 8, 13, 63, 86, 96 и 102 от 2017 г., бр. 42 и 65 от 2018 г. и бр. 38 и 83 от 2019 г.) в чл. 518а, ал. 6 думите „чл. 21“ се заменят с „чл. 23“.

§ 12. В Закона за транслитерацията (обн., ДВ, бр. 19 от 2009 г.; изм., бр. 77 от 2010 г., бр. 77 от 2012 г. и бр. 68 от 2013 г.) в чл. 3, ал. 3 думите „чл. 51“ се заменят с „чл. 85“.

§ 13. Министерският съвет в 6-месечен срок от влизането в сила на закона приема подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане. До приемането им се прилага подзаконовите нормативни актове по прилагането на отменения Закон за марките и географските означения, доколкото не противоречат на закона.

§ 14. Изпълнението на закона се възлага на председателя на Патентното ведомство.

Законът е приет от 44-то Народно събрание на 28 ноември 2019 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Председател на Народното събрание: **Цвета Караянчева**